

Pasidairius po Kanadą

Anglai sako: "The charity begins at home" (mielaširdystė prasideda namie). Metropolitanė Toronto taryba, kaip atrodo, taip ir daro, tik atbulon pusėn — susimylėjo ant savęs.

Štai, ji nusitarė pasikelti algas nuo \$500 iki \$3,500 per metus. Dabar jų algos bus:

Finansų komisionieriaus \$20,000 (buvo \$16,500). Atėityje bus veikiausiai pakelta iki \$24,000 per metus, nes lubos nustatytos ties \$24,000.

Assessoriaus \$18,000 (buvo \$14,500). Galima kelti iki \$20,000.

Kiti gais po mažiau, bet iš 9 tūk. du žemiau \$10,000. Jie turės dar penkis pavaduotojus, kurių algos nuo \$7,500 iki 9,000 per metus.

Nuo pats vyriausias, tarybos pirmininkas, gaus dar daugiau.

Taigi, ar miestui, tai yra žmonėms bus kada geriau, ar ne, bet kai kuriems jau dabar gana gerai klojasi.

Well, mūsų "puikus" biznieriūs.

Kaip spauda praneša, ji supirko kiaulieną (kenuotą), mokėdama po 55 centus už svarą, kad nenuptų mėsos kainos. Viso ji supirko devynis milijonus svarų.

Išlaikius apie porą metų, tą pačią mėsą pardavė skerdyklai po 16.63 cento svarą. Girdi, negalėjusi gauti daugiau.

Dabar skerdykla pardavė 145,000 gelžkeliečių baltą mėsą Tarybų Sąjungai. Kiek skerdykla (Canada Packers) uždirbs ant svoro,

dar nežinia, bet reikia manyti, kad uždarbis bus gražus.

Klausia kanadiečiai: Kodėl gi pati vyriausybė negalėjo parduoti mėsą Tarybų Sąjungai ir tokiu būdu atgauti nors kiek daugiau visuomenės pinigų?

Toronto miesto majoras Lamport pareiškė, kad jis atmetė Amerikos finansierių pasiūlymą pastatyti Toronto miesto valdybos rūmus.

Girdi, jis niekad nesutiksias, kad Toronto miesto valdybos rūmai priklausytų Čikagos ar kito miesto milijonieriams.

Ištikro, būtų gėda miestui, jei jo valdyba būtų svetima-me name.

Toronto General Hospital pradėjo statybą naujo pastato, kurs bus sujungtas su senais pastatais ir bus General Hospital centru. Pastatymas kainuos \$10,000,000.

Naujame pastate bus 325 lovos, daugiausia dėl publikos. Viso General Hospital turės 1,450 lovų.

Toronte esantį Fordo viešbutį nupirko amerikiečiai, sumokėdami 3 milijonus dolerių.

Presbiterijonų konvencijoje buvo iškelta viršun, kad beveik pusė kanadiečių nelanko bažnyčių.

Žinoma, ne visi jie yra bedieviai.

Demonstrantai dažnai saukė: "Amerikiečiai, nuo Berlyno iki Romos, važiuokit namo".

Kaip žinia, jie reikalauja mokėti už statutines šventes. Jie nurodo, kad jei tokios šventės pripuola viduryje savaitės, tai jų alga tą savaitę būna mažesnė. Pavyzdžiui, jei kalėdos pripuola vidury savaitės, tai tą savaitę jų alga būna daug mažesnė, nors per šventes išlaidų būna daugiau.

Jie taipgi nori laiko ir pūsės už darbą sekmadienį.

Beveik visos industrijos senai pripažinusios tai, kad ko gelžkeliečiai reikalauja.

Eina gandai, kad Fordas atleis 1,500 darbininkų iš Oakville įmonių bent keliom savaitėm vasaros metu.

Darbininkų pareikalavimas, kaip atrodo, nėra labai didelis ir visur kitur.

O krautuvės skelbia didžiausius išpardavimus su didelėmis nuolaidomis.

Tai vis ženklai, kad nedarbas nesirengia pasišalinti.

Kanadietis

Rytinės Vokietijos Jaunimas Demonstravo

BERLYNAS. — Rytinėje Berlyno dalyje įvyko milžiniška Rytinės Vokietijos jaunimo eiseną, kurioje dalyvavo nepaprastai daug jaunimo.

Po penkiolika gretojų, jaunimas žygiavo gatvėmis linksmi šūkaudamas. Jį sveikino prezidentas Wilhelm Pieck.

Demonstrantai dažnai saukė: "Amerikiečiai, nuo Berlyno iki Romos, važiuokit namo".

Gera Proga Įsigyti Šias Naudingas ir Įdomias Knygas

MOTINA. Parašė Maksimas Gorkis, Viena iš įdomiausių apysakų. 500 puslapių. Kietais viršeliais. Kaina \$1.50.

PO AUDROS. Parašė J. Dovydaitis. Nepaprastai įdomus romanas iš pokarinių metų gyvenimo Lietuvoje. 312 puslapių. Kaina \$1.50.

POPIEŽIAI IR LIETUVIŲ TAUTA. Parašė prof. Povilas Pakarklis. Knygoje išdėstoma: Popiežių vaidmuo; jų žygiai; lietuvių kova prieš kryžiuočius. Knyga turi 255 puslapius. Kaina \$1.50.

GAMTA IR ŽMONĖS. Parašė M. Ilinas. Labai aiškiai išdėsto gamtą ir kaip žmonės ją pasikinkė savo naudai. 320 puslapių. Kaina \$1.00.

VIDURAMZIŲ ISTORIJA. Redagavo prof. E. A. Kosminskis. 304 puslapiai. Kaina \$1.00.

ZMOGUS IR MASINA. Sutašė Jonas Kaškaitis. Knyga gausiai iliustruota, suteikia davinį apie technikos išvystymą ir to reikšmę žmonijai. Kaina \$1.00.

ALIEJUS. Parašė Upton Sinclair. Tai vienas iš įdomiausių jo romanų. 800 puslapių. Kietais viršais. Kaina \$2.00.

AMERIKOS DEMOKRATIJOS STEIGĖJAI. Parašė viena eilė autorių. Sužinok, kas buvo Washingtonas, Thomas Jeffersonas, Lincolnas, Tadas Kosčiuško, Pulaski ir kiti žymūs žmonės. 364 puslapiai. Kaina \$1.00.

PETRO CVIRKOS APYSAKOS. Aprašoma nuo baudžiamos iki šių dienų svarbiausi įvykiai. Knyga turi 300 puslapių. Kaina \$1.50.

TARYBŲ GALYBĖ. Parašė Kanterburio dekanas Dr. H. Johnson. Knyga parašyta karo laikų apie tarybinę tvarką. 224 puslapių. Kaina 75 centai.

Liudviko Bonaparto Briumerio Aštuonioliktoji ir Naminis Karas Prancūzijoje. Kietais apdarais, 360 puslapių. Kaina \$1.50. Parašė Karolis Marksas.

POVILAS JURKA. Parašė R. Mizara. Apysaka iš Amerikos žmonių bei Amerikoje gyvenančių lietuvių gyvenimo. 318 puslapių. Kaina \$1.00.

SENO VINCO RAŠTAI. Telpa 10 apysakų iš Amerikos žmonių gyvenimo. 450 puslapių. Kietais viršais. Kaina \$1.50.

Kaip ir Seratvėje Būti Jaunam. Parašė Dr. J. J. Kaškiaučius. Naudinga knyga sveikatos klausimu, ypatinai dėl senesnio amžiaus žmonių. Kaina 65 ct.

Lietuvių Tautos Atbudime Pionieriai. Parašė Dr. A. Petrika apie veiklą Dr. Kudirkos, P. Višinskio, Petkevičiūtės, J. Biliūno, Žemaitės, Lazdynų Pelėdos, Šatrijos Raganos. Knyga svarbi, su paveikslais. 320 puslapių. Kaina \$1.00.

UKANOS. Parašė M. Rasoda-Mizara. Apysaka iš Amerikos lietuvių gyvenimo. 342 puslapių. Kaina \$1.00.

PAVASARIO GODOS. Eilių rinkinys. Parašė vienas iš buvusių žymiausių Amerikos lietuvių poetų Stasys Jasilionis. Joje telpa apie 300 eilių bei dainų. 256 puslapių. Kaina \$1.00.

Argentina ir Ten Gyvenanti Lietuviai. Parašė R. Mizara, kuris gyveno Pietų Amerikoje. Knygoje rasite informacijų ir apie kitas Pietų Amerikos šalis. 190 puslapių. Kaina \$1.00.

Pirmoji Lietuvos Sovietų Valdžia. Parašė V. Mickevičius-Kapsukas. Knygoje aprašoma 1918-1919 metų Lietuvos žmonių kovos už laisvę. Su paveikslais. 240 puslapių. Kaina \$1.00.

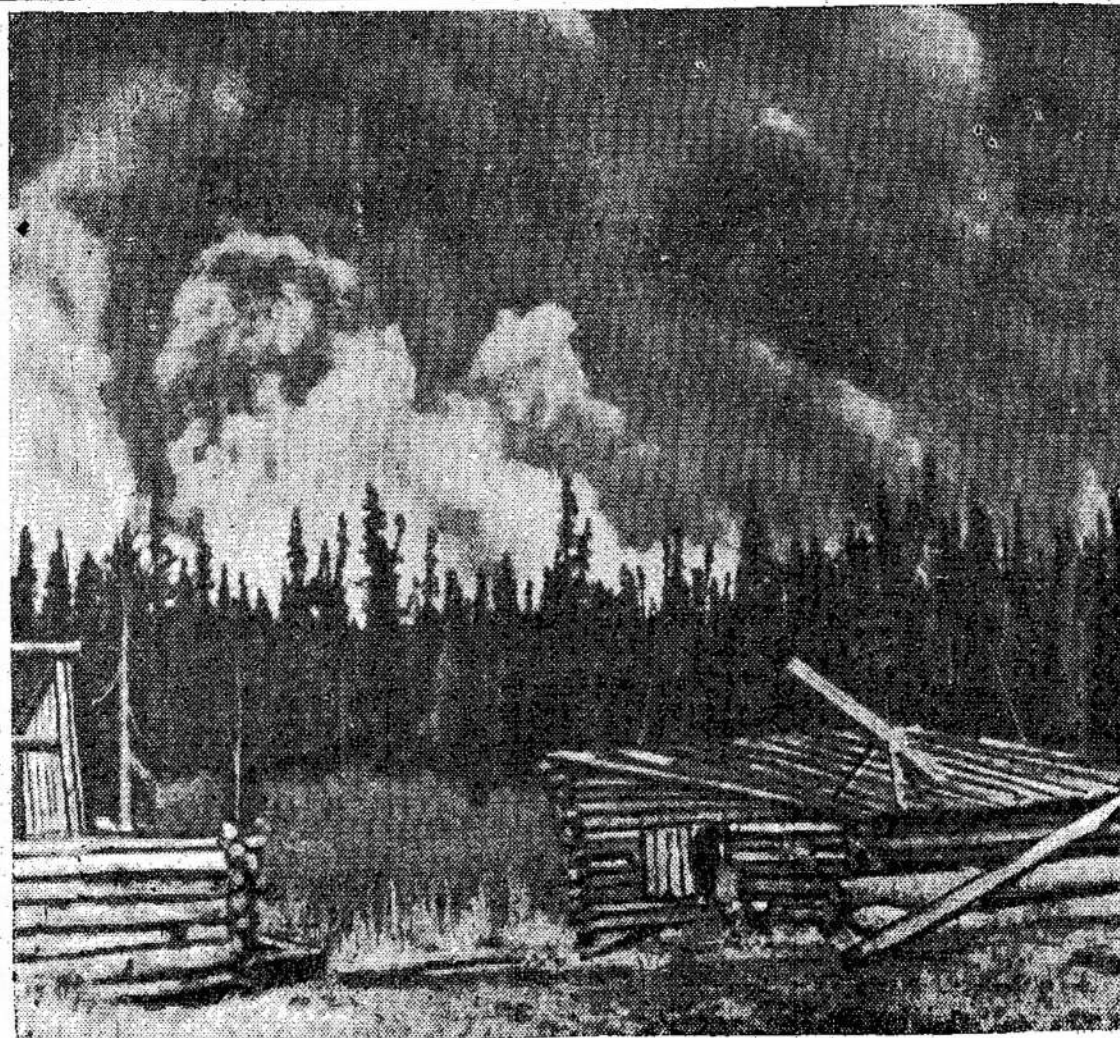
PRISIKELUSI LIETUVA. Parašė A. Bimba, kuris lankėsi po karo Lietuvoje. Knyga 222 pusl. Kaina \$1.00.

Keltas į Naują Gyvenimą. Parašė A. Bimba. Faktai apie Amerikos žmonių gyvenimą. 224 puslapiai. Kaina \$1.00.

SAULETOJ ISPANIJOS. Parašė Edvardas Zdanaukas. Jo atsiminimai iš karo su Franko fašistais. 156 puslapių. Kaina 50 centų.

Su užsakymu prašome prisiųsti ir mokėti. Persiuntimą mes apmokame.

LLD Kanados Veikiantis Komitetas
P. O. Sta. C., Box 1007 Toronto 3, Ont.

Kiekvieną vasarą Kanados miškuose būna daug didelių gaisrų, kurie sunaikina labai

daug medžių. Kas blogiausia, kad daugelis tų gaisrų būna iš priežasties pačių

žmonių neatsargumo su ugnimi. Nuotraukoje matote vieną tokių gaisrų.

TA

Savivei
Draugys

Nuola miesto kolektyvų jų respublikais. Nes Rygos m. šokių k. jamas L ruošė pa jungų kl. klinikinė rodymų rusų, uk tuvių, m binių ta certų jų kūrinybi miesto l tyvų dal

Šiais r eilė br aukštųjų saviveik gos univ choras, kos inst aukštųjų ninkai.

Daugv Kauno l veiklinir kė Balta ruošė k melyje i Medicin sąjungo dies dai lis buv kur kon mų Kok

Pabal Baltaru aplankė institute demijos kolektyv

Ukrain
Kūrinis
Savivei

Ryšių jungimo mis met tuvos l lektyvų jungė kūrinis Miežiški noje su praėjo. "Pavogt taklis. l kytojų o tyvas p medija džiu".

Menir tyvai s niečių d revskio, vianenk kitų pje

TARYBŲ LIETUVOJ

Saviveiklininkų Draugystė

Nuolatos stiprėja Kauno miesto meninės saviveiklos kolektyvų ryšiai su broliškujų respublikų saviveiklininkais. Neseniai Kaune lankėsi Rygos medicinos darbuotojų šokių kolektyvas, vadovaujamas L. Krūminios. Jis su ruošė pasirodymus profsąjungų klube, Respublikinėje klinikinėje ligoninėje. Pasirodymų metu buvo atlikti rusų, ukrainiečių, latvių, lietuvių, moldavų ir kitų tarybinių tautų šokiai. Po koncertų įvyko šio kolektyvo kūrybinis susitikimas su miesto liaudies šokių kolektyvų dalyviais.

Šiais metais Kaune viešėjo eilė broliškujų respublikų aukštųjų mokyklų meninės saviveiklos kolektyvų: Rygos universiteto akademinis choras, Minsko Politechnikos instituto, Estijos TSR aukštųjų mokyklų saviveiklininkai.

Daugverslinės sąjungos Kauno kultūros klubo saviveiklininkai neseniai apsilankė Baltarusijos TSR, kur su ruošė koncertus Minske, Gomelyje ir kituose miestuose. Medicinos darbuotojų profsąjungos Kauno klubo liaudies dainų ir šokių ansamblis buvo išvykę į Maskvą, kur koncertavo Sąjungų namų Kolonų salėje.

Pabaltijo respublikų ir Baltarusijos TSR studentus aplankė Kauno Politechnikos instituto ir Žemės ūkio akademijos meninės saviveiklos kolektyvai.

B. Radvilėnas

Ukrainos Rašytojų Kūriniai Meninės Saviveiklos Repertuare

Ryšium su Ukrainos susijungimo su Rusija 300-osiomis metinėmis daugelis Lietuvos meno saviveiklos kolektyvų į savo repertuarą įjungė ukrainiečių rašytojų kūrinius. Panevėžio rajono Miežiškių Kultūros namų scenoje su dideliu pasisekimu praėjo pirmasis I. Franko "Pavogtosios laimės" spektaklis. Rokiškio miesto mokytojų dramos ratelio kolektyvas parodė V. Minko komediją "Nenurodant pavarčių".

Meninės saviveiklos kolektyvai stato taip pat ukrainiečių dramaturgų I. Kotliarevskio, G. Kvītkos-Osnoviankos, A. Korneičiuko ir kitų pjeses.

Tūkstančiai Individualių Namų

Paskutiniaisiais metais Marijampolėje plačiai vyksta individualių namų statyba. Naujai išplanuotos ir užstatytos Salomėjos Nėries, V. Mickevičiaus - Kapsuko, Pionierių, Geležinkelio ir kitos gatvės. Paskutiniu metu tarp miestiečių prarasta 16 naujų gatvių.

Individualius namus pastatė "Miško" baldų fabriko, "Lino", "Šešupės" įmonių, cukraus fabriko, "Pabaigų" plytų fabriko, rajono pramonės kombinato darbininkai, medicinos darbuotojai, mokytojai ir tarnautojai.

Pokariniais metais individualių namų statytojai iš valstybės gavo apie milijoną rublių paskolos. Jau šiais metais individualinei statybai suteikta ilgalaikių kreditų 25 procentais daugiau, negu per visus praėjusius metus.

Vietinės Pramonės Įmonių Statyba

Panevėžyje pradėta stambaus baldų fabriko statyba. Įmonė bus aprūpinta naujaisiais tėvyninės gamybos įrengimais, visi baldų gamybos procesai bus pilnai mechanizuoti. Respublikos parduotuvės kasmet gaus daugiau kaip už 4 milijonus rublių įvairių baldų su Panevėžio fabriko ženklu. Įmonę numatoma atiduoti eksploatacijai sekančiais metais.

Vyksta Kauno plataus vartojimo gaminių fabriko "Pirmūnas" praplėtimas. Artimiausiu metu naujieji emaliavimo ir štampavimo cechai duos pirmą produkciją. Dabar "Pirmūno" fabrikas pagamins emaliuotų, aliuminių indų ir kitų namų apyvokos gaminių beveik už 4 milijonus rublių daugiau, negu praėjusiais metais.

Baigiama Kauno "Metalo" fabriko naujo namų apyvokos gaminių cecho statyba. Čia kasmet bus pagaminta apie 6 tūkstančius tonų cinkuotų indų, stoginės cinkuotos geležies ir kitų skardos gaminių.

Šiomis dienomis Vilniuje prasidės galanterijos ir plataus vartojimo metalinių gaminių fabriko statyba.

Platų užmojį įgauna naujų įmonių statyba ir esamų respublikos rajonuose įmonių rekonstrukcija.

Naujo gamybinio pajėgumo įvedimo rezultate šiais metais respublikos vietinės pramonės įmonės duos produkcijos 60-čia milijonų rub-

Turtėja Lietuvos Fauna

Nauji žvėrys ir paukščiai pasirodė Lietuvos miškuose. Čia atvežti Sibiro, Tolimųjų Rytų, Uralo ir Rusijos Federacijos centrinių sričių miškų gyventojai. Atliekamas didelis darbas aklimatizuojant brangius kailinius žvėrys ir vandens paukščius. Žymiai išaugo kiaunių ir ūdrų skaičius. Praėjusiais metais atvežta iš Totorijos ATSR ir čia apgyvendinta partija narų. Sėkmingai veisiasi voverys, nutrijos ir meškininiai šunys. Atauginama briedžių banda. Dabar jų priskaitoma apie tris šimtus. Vasarą iš Primorjės krašto bus atvežti dėmėtieji elniai, iš Archanĝelsko srities — ondatrai.

Pokariniais metais respublikoje sudaryti 132 draustiniai, kurių bendras plotas siekia 200 tūkstančių hektarų. Juose aklimatizuojasi apie dešimt naujų, anksčiau respublikoje nebuvousių vertingų kailinių žvėrių ir įvairių paukščių rūšių.

Didžiojo Rašytojo Satyriko Atminimui

Neseniai sukako 65 metai nuo didžiojo rusų rašytojo-satyriko Michailo Evgrafovičiaus Saltykovo-Ščedrino mirties.

Lietuvos respublikos darbo žmonės myli Saltykovo-Ščedrino kūrybą. Jo kūriniai daug kartų buvo išversti į lietuvių kalbą. Pokariniais metais Lietuvos TSR grožinės literatūros Valstybinė leidykla išleido vieną iš geriausių didžiojo rašytojo romanų "Ponai Golovliovai", o taip pat "Vieno miesto istoriją", "Monrepo prieglobstį", "Užsienyje" ir kitus kūrinius.

Respublikos visuomenė atžymėjo įžymią datą.

Žuvininkystės Išvystymas Lietuvos Vidiniuose Vandenyse

Dabar Nemuno žemupyje sudaroma melioracijos mašinių stotis natūralių neršimo vietovių melioracijai ir vandens pratekėjimo upės deltoje pagerinimui. Ruošiamasi pirmojo Pabaltijoje karšių ir karpių neršimo - auginimo ūkio, turinčio 3,500 hektarų bendro ploto statybai. Iš čia bus papildomos Kuršių - Marių įlankos žuvies atsargos. Artimiausiais dvejiems metais įlankos žuvies produktyvum-

liu daugiau, negu praėjusiais metais. 1955 metais, palyginus su 1950 metais, produkcijos išleidimas išaugs daugiau kaip du kartus.

Italijos Komunistų Laikraštis "L'Unita"

Italijos komunistai, nuo pabaigos II Pasaulinio Karo iki dabar, sugebėjo savo laikraščius išauginti didžiausiais laikraščiais Europoje. Pavyzdžiui, jų organo "L'Unita" tiražas jau du kartus didesnis net už didžiausio buržuazijos organo "Corriere della Serra" tiražą. Komunistų "L'Unita" platinamas visoj šalyj keturiolikių tūkstančių vietų, ir skaitomas laikraščiu milijonierium, kurių yra labai mažai visame pasaulyje. 1953 metais, kai "L'Unita" pranešė, kad De Gasperi pralaimėjo rinkimus, tai tą dieną laikraščio buvo parduota 1,574,379 egzemplioriai. Tai buvo aukščiausias rekordas, kokio "L'Unita" iki tol nebuvo pasiekusi.

"L'Unita" pradėjo eiti legaliai pirmą dieną po to, kai Aliantų jėgos įžygiavo į Romą. Pagal susitarimą su kitomis politinėmis anti-fašistinėmis partijomis pasidalinti fašistines spaustuves savo laikraščiams, komunistų "L'Unitai" teko fašistų konfederacijos organo spaustuvė. Bet kas iš to. Vokiečiai, pirm atsitraukdami iš miesto, spaustuvės mašinas paliko sudaužytas. Tačiau dėka pasišventėliams spaustuvės

mas padidės pusantro karto.

Respublikoje atliekami dideli darbai ūdinant vidinių vandenų žuvies atsargas. Upėse ir ežeruose aklimatizuojasi naujos žuvies rūšys. Viename iš stambiausių Lietuvos ežerų — Simno ežere sėkmingai veisiasi sidabrinis karnosas. Dūsios ežere įleista keletas milijonų Ladogos syčio ikrų, Obelių ežere — Volgos karpio. Gerai išaugo atvežtoji iš Šiaurės Dvynos sterlė, kuri pirmą kartą peržiemojo Nemune.

Stambiausių Lietuvos vandenų žuvies atsargos per penkmetį padidės du-tris kartus.

Darbo Rezervų Mokyklų Moksleivių Poilsis

Šiais metais darbo rezervų mokyklų moksleiviams respublikoje numatoma atidaryti trys vasaros stovyklos. Dvi iš jų veiks gražioje Kauno ir Panevėžio apylinkėse, trečioji — Baltijos pajūryje.

Šiuo metu baigiama paruošti vasaros sezonui Kurlautuvos ir Berčiūnų stacionarinės stovyklos. Čia įrengiamos sporto ir gimnastikos aikštelės su įvairiais sporto įrankiais ir įrengimais.

Virš šimto žmonių gaus kelialapius į Krymo ir Kaukazo poilsio namus!

tipografams ir linotypistams po vadovybe vieno seno socialisto tipografo, "L'Unita" pirmas numeris šiaip taip pavyko išleisti. Tai buvo nepaprasta džiaugsmo diena spaudos darbininkams. Paverstoj laužu spaustuvėje buvo susidaužta vyno stiklais už pergale ir pasižadėta pasiimti atsakomybę už laikraščio "L'Unita" ilgiausį gyvavimą.

1945 metų pabaigoje laikraščio leidimas buvo perorganizuotas pagal moderniausias darbo sistemas dideliu dienraščiu ir pasiekė tokio tvarkos tobulumo, kuris ne tik Italijoje, o gal ir visoje Europoje vargiai kam žinomas. "L'Unita" pradėjo eiti vienu kartu keturiomis visai šaliai laidomis (Milane, Genevoje, Turine ir Romoje) ir 35 laidomis provincijoms. Laikraštį vedė 15 redaktorių įstaigų, kurios pasiskirstė veikti įvairiose šalies vietose ir kartu būti administraciniais centrais.

Šiuo metu prie laikraščio dirba 506 tarnautojai, kaip žurnalistai, taip ir kitoki pareigūnai. Be to, dirba 122 apmokami nuolatiniai bendradarbiai ir tūkstančiai laisvųjų korespondentų. Spaustuvėje dirba virš 600 spaustuvinių. Laikraštis turi didelį tinklą žinių rinkimui telegrafu, kuris apima Napoli, Romą, Milaną, Turiną, Genuą ir Florenciją.

"L'Unita" taipgi turi daug nuolatinį korespondentų užsienyje: Londone, Berlyne, Pekine, Maskvoje, Varšuvoje, Pragoje, Butapešte. "L'Unita" vienintelis laikraštis Italijoje, kuris turėjo pasiuntęs korespondentus Kinijon paskutinės išsilaisvinimo fazės metu. Nieko "L'Unita" nepražiopsojo, kas tik atsitinka pasaulyje, ar tai būtų Korėjoje, ar Egipte, ar Persijoje, ar Berlyne, visur jis siunčia savo stebėtojus korespondentus.

1949 metais laikraštis turėjo tik apie 400,000 skaitytojų. Bet tais pačiais metais buvo sumanyta organizuoti "Laikraščio Draugų" komitetus, rūpinimuisi jo skaitytojų skaičiaus plėtimu. Ir staiga laikraščio tiražas pakilo iki 1,000,000. Šiuo metu tokių komitetų laikraštis turi jau apie 70 ir kiekvieną dieną jų daugėja.

Įdomios štai ir šios statistikos žinios apie "L'Unita": 1946 metais laikraščio leidimui popieriui išleista 168 milijonai lirų, o jau 1952 metais — 795 milijonai lirų. Spaustuvės išlaidos 1946 metais tebuvo 111 milijonų lirų, o 1952 m. — 670 milijonų. Šiuo metu "L'Unita" metinis balansas siekia virš 2 milijonus lirų.

Tai bent laikraštis!

S. Pauliškis

Liaudies Balsas

SAVAITINIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRASTIS
LEIDŽIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS

Prenumeratos Kaina:

Kanadoj ir Didžiojoje Britanijoje metams \$3.00; pusei metų \$1.50
Visur kitur metams \$3.50; pusei metų \$1.75

LIAUDIES BALSAS

160 Claremont St., Toronto 3, Ont., Canada

Telefonas: **EMPIRE 6-4358**

NE IŠ TO GALO TAISO

Jungtinių Valstijų ir kitų kapitalistinių šalių valdonai baisiai išsigandę komunizmo. Ir kur tik koks nors sambrudis už reformas ar tautinį pasiliuosavimą apsirodo, tuojuo apšaukia komunistiniu pavojumi ir griebiasi priemonių sulaukymui. Paimkime tą pačią Gvatemalą. Ir ko nedaroma dabar prieš tą šalį.

Bet kas ištikrųjų dedasi Gvatemaloje? Kodėl tenai tas "komunistinis" pavojus? Kokia yra priežastis, kad Gvatemaloje atsirado kam nors pavojus? Atsakymą labai lengva rasti.

Gvatemaloje viešpatavo amerikiečių trustas vadinamas United Fruit Company. Ji valdė geležkelius, ji valdė žemes, ji valdė įmones. Ir, žinoma, išnaudojo vietinius gyventojus. Žmonės, nepakeldami svetimųjų jungo, pradėjo reikšti nepasitenkinimą. Ir štai jie išsirenka valdžią, kuri pasiryžo praveisti šokias tokias reformas. Buvo nacionalizuota nemažai žemės, kurią turėjo apžiojusi United Fruit Company, ir išdalinta bežemiams. Darbo žmonės, gavę progą kiek atsikvėpti, pradėjo organizuotis į unijas, statyti reikalavimus.

Jungtinių Valstijų vyriausybė dabar nepatenkinta. Ji pyksta ne tik už tai, kad amerikiečių kompanijai aplaužyti ragai, bet ir dėl to, kad ta maža šalis atsisako sumokėti amerikiečiams \$15,000,000 už nusavintą žemę. Kaip gi tie gvatemaliečiai gali taip elgtis.

Visose kolonijose, visose šalyse atsiranda reformistiniai, tautiniai ir komunistiniai judėjimai dėl to, kad valdonai, svetimi ar savi, nekreipia dėmesį į žmonių gyvenimą, nesistengia pagerinti jų būvį. Pavergimas, išnaudojimas, suvaržymas yra pamatiniai dalykai, dėl kurių atsiranda žmonių nepasitenkinimas ir bruzdėjimas.

Kapitalo gynėjai, tačiau, nenori tai matyti. Jie nenori šalinti tų negerumų, kurie atsakomingi už tą "komunistinį pavojų". Taigi, jie ima ne iš to galo. Už tai ir jų pastangos galų gale palieka be pėsekmių.

UNIJAŠ REIKIA TVIRTINTI

Nepasitenkinimo unijomis yra daug. Ne visos jos gerai vadovaujamos. Ne visos tinkamai reaguoja į visus darbininkų reikalus. Bet jos yra didelė darbininkų pagalba. Kur unijos geriau veikia, ne tik darbo sąlygos geresnės, atlyginimas didesnis, bet ir kitų patogumų yra. Pavyzdžiui, jau daugelis unijų turi įsteigusios ligos pašalpos fondus, iš kurių nariai ligos metu gauna vidutinę pašalpą. Kitos moka po keletą dolerių į dieną, jei ligonis atsiduria ligoninėn, šale ligos pašalpos. Daug unijų turi pomirtinius fondus. O mokesčiai labai maži.

Unijos būtų daug geresnės, jei jų nariai būtų kovingesni. Juk unijos yra darbininkų kolektyvai. Jei nariai rūpinasi savo kolektyvais, tai jie geriau veikia. Kur nariai nesirūpina savo unija, tenai išsiskverbia į vadovybę nepageidaujami elementai. Išnaudotojų agentai žino, kaip ir kur skverbtis.

Žinoma, unijos nėra partijos, jos negali atsakyti į visus klausimus, bet darbininkai jokia būdu negali įsivaizduoti, kad būtų galima apsieiti be jų. Socialistiniuose kraštuose, kur darbininkai sudaro didžiumas parlamentuose, kur vyriausybė rūpinasi jų reikalais, vistiek reikalingos unijos. Unija yra pirmutinis darbo žmogaus apsaugos įrankis.

FRANCŪZAI NORI TAIKOS

Pranešimai iš Ženevos sako, kad labai daug francūzų delegacijų lankėsi čia ir įteikė konferencijai reikalavimus, kad siektų taikos Indokinijoje. Francūzams nusibodo tas karas.

Militarinė slaugė, kuri buvo paimta nelaisvėn Dien Bien Phu, savo laiške Ho Chi Minh, taipgi reiškia pagei-

KAS NAUJO PASAULYJE

Senatorius McCarthy dar neužbaigė bylos su armija, o jau kimba prie Centralinės Intelligence Agentūros, kurios galva yra valstybės sekretoriaus J. F. Dulles brolis A. W. Dulles.

Jis sako, kad komunistų esą ne tik įmonėse, kurios gamina vandenilio bombas, bet ir pačioj agentūroj.

CIA galvą A. W. Dulles reikalauja priduoti tuos "komunistus", bet Joe nori viešo (žinoma, per televiziją) tyrinėjimo.

Jis taipgi atsisako priduoti vardus asmenų, kurie esą apsigynimo įmonėse. Jų skaičius siekia iki 130.

Vienas iš CIA samdinių, tūlas W. P. Bundy, aukojęs \$400 dėl A. Hiss'o gynybos ir bendradarbiavęs su pažangiomis organizacijomis. Bet Dulles sako, kad jis ištikimas.

Jeigu Joe nebus kaip nors suvaldytas, tai jis dar prierezins ponus.

Atominių mokslininką Dr. J. Robert Oppenheimerą, kaip atrodo, jau pastums į šalį.

Tyrinėtojai paskelbė, kad jis ištikimas amerikietis, bet jau neprileis jo prie atominių paslapčių.

Kitaip sakant, juo jau nebesitiki.

Pats mokslininkas išsireiškė, kad jo karjera priėjo liepto galą.

Mokslininkas Dr. Albert Einstein lankęs jį ir išreiškęs užuojautą jam, o tyrinėtojų tarimą išvadines bėgdžišku pasielgimu.

Taigi, mokslininkas, kurs davė Amerikai atominę bombą, jau pastumtas į šalį.

Derybos tarp Francijos ir Indijos dėl kelių mažų francūzų kolonijų Indijoje eina labai sunkiai ir atrodo, kad gali nutrūkti.

Francūzai, kaip žinia, turi keturias atskiras sritis Indijoje ir nenori apleisti jų. Indija sako, kad ji negalės ilgai pakeisti svetimų viešpatavimo jos žemėj. Francūzai, kaip atrodo, laikosi įsikibę ir nenori paleisti tų vietų.

Iranas kovojo už aliejaus nacionalizaciją visą eilę metų, bet atrodo, kad nauji valdonai visą tą kovą pavėrs niekais.

Dabar Irane tariasi su šachu ir jo valdžios nariais visų diūžiausių pasaulio aliejaus korporacijų atstovai. Ir jie užsimoję vėl pasiglemžti Irano aliejų.

Iranas kovojo už aliejaus nacionalizaciją visą eilę metų, bet atrodo, kad nauji valdonai visą tą kovą pavėrs niekais.

Aną dieną Irano valdžia kreipėsi į Edeną, kad tas tarpininkautų. Bet mažai ką jis gali tarpininkauti. Aliejaus kompanijos tvirtai ir stačiai pasakė: mes norime teisių sunkti Irano aliejų ir parduoti jį. Jei Iranas neduos tos kontrolės, jos nesiima darbo.

Pakistanas pavarė Rytų Bengalio valdžią kaltindamas ją, būk ji nesugebėjusi suvaldyti riaušes, kurių metu žuvę 500 asmenų. Bet kaip dabar matosi, tai priežastis visai kita.

Per rinkimus, kurie įvyko keli mėnesiai atgal, daugumą laimėjo taip vadinamas suvienytas frontas, kuriame yra ir komunistai. Valdžia, kurios priešakyje buvo Huq, vienas iš Pakistano nepriklausomybės steigėjų, norėjo valdyti Rytų Bengalį demokratiškiau, negu iki tol buvo valdomas. Sakoma, kad Rytų Bengalyje augo nepasitenkinimas Pakistano režimu. Žmonės pradėję kalbėti apie atsiskyrimą.

Bengalio valdžios lyderis Huq labai nepatiko Pakistano valdžiai ir už tai, kad jis atmetė Pakistano premjero primetimą, būk už riaušes atsakomingi komunistai.

Kai kurie stebėtojai teigia, kad Pakistano vyriausybė elgėsi akstinama amerikiečių, kurie dabar remia Pakistaną militariniai.

Europos Gynybos Bendrijos iniciatoriai pradeda žiūrėti, kad nieko neišeis iš to sumanymo.

Bešliškesni pradeda atvirai kalbėti apie tai, kad tas sumanymas nerealaus ir neįgyvendinamas. Mat, jis siekia sujungimo militariniai dviejų viena kitai priešingų tautų, Vokietijos ir Francijos.

Vokiečių tarpe taipgi pradeda reikštis įsitikinimas, kad juos norima pastatyti pirmose linijose kovoje tarp dviejų galiūnų, tai yra, Amerikos ir Tarybų Sąjungos.

Kai kurie stebėtojai pranašauja didelį pasikeitimą vokiečių pažiūrose.

Britanijos autoritetai, kurie nori palaikyti karinę dvasią organizuodami taip vadinamą civilinį apsigynimą, su-

siduria vis su didesniais sunkumais.

Pirmą šūvį prieš tai iššovė Coventerio apylinkės autoritetai, kurie pareiškė, jog neapsimoka, civilinį apsigynimą organizuoti, nes nuo vandenilio bombų nėra jokio apsigynimo. Po to prasidėjo toks požiūris plėstis po visą šalį.

Apsigynimo autoritetai nori suorganizuoti "skraidančius skvadus", pašaukiant į rezervinę armiją kasmet po 30,000. Tie kariai būtų suorganizuoti į skvadus, kurie galėtų pribūti į išbombarduotą vietą greitai važiuojančiomis mašinomis.

Bet Coventerio taryba klausia vidaus reikalų sekretorių: "Pasakyk, koks gali būti apsigynimas nuo H-bombos?"

Gvatemalos vyriausybė skelbia, kad susektas suokalbis nuversti ją.

Vidaus reikalų ministeris pareiškė, kad visi suokalbinkai bus nubausti, jeigu bus sugauti.

Nekurie suokalbinkai esą pasislėpę Salvadore ir Ecuadoro ambasadose.

Francijos parlamenti n i s užsienio reikalų komitetas 14 balsų prieš 5 pasisakė prieš europinės armijos sudarymą.

Tas reiškia, kad EDC sutarčių ratifikavimas gavo smūgį.

Tikėsit, Ar Ne?

Dabar žmogus gali pasižiūrėti 2 bilijonus metų atgal.

Anais metais amerikiečių pagamintas teleskopas gali matyti žvaigždynus, kurių šviesai pasiekti mūsų žemę trunka 2 bilijonai metų.

Reiškia, žiūrint į tuos žvaigždynus astronomai mato juos tokius, kokie jie buvo 2' bilijonai metų atgal. Kokie jie dabar, matysime tik po 2 bilijonų metų.

Egipte atkasti faraonų kapai rodo, kaip tie parazitai gyveno 5,000 metų atgal.

Pasirodo, kad jie tuomet tikėjo, jog tie visi brangūs daiktai, kuriais jie naudojami gyvenime, bus naudingi ir po mirties. Jie krovėsi juos į savo kapus.

Tarybų Sąjungos parlamente yra 318 fabriku darbininkų, 220 valstiečių, 348 moterys darbininkės.

Si
prez
rėje
laivi
Filių
kuri
Phu
Ti
kai
renc
Ti
užgi
senl
doki
Iš
čiai
kont
dėk

D
da k
mas
Zinc
tas
"T
nista
stoja
kom
taut
"E
nizm
"J
"J
vada
vald

Ji
sos.
V
naik
kraš
N
Ame
taip
nista
mok
šali
V
ku, l
mi
rėty

K
apie
"Paš
popi
tuoji
žmog
gė p
M
labai
vaiki
At
doje.
tarp
tino
no K
atga
į dar

J.
artis
rašo
"K
žiede
savo
vo fe
tūra.
"L
tūros
todėl

Pastabos

Spauda raportuoja, kad prezidentas Eisenhower norėjęs pasiųsti Amerikos orlaivius nuo orlaivianešių ir iš Filipinų talkon francūzams, kurie buvo apsupti Dien Bien Phu, dar balandžio 28 dieną.

Tai buvo dvi dienos po to, kai prasidėjo Genevos konferencija.

Tiktai britų atsisakymas užgirti tą žygį sulaukęs Eisenhowerį nuo įsikišimo į Indokinijos karą.

Iš to matyti, kad amerikiečiai visai nepaisė Genevos konferencijos. Ji dar gyva dėka kitų sąjungininkų.

Dorothy Thompson pradeda baugintis, kad makartizmas atsiduoda hitlerizmui. Žinoma, ji bauginasi to, kaip tas hitlerizmas užsibaigė.

"Hitleris buvo antikomunistas," rašo ji. "Visi, kurie stoji prieš jį, buvo apšaukti komunistais, ar neištikimais tautai."

"Bet jis nesunaikino komunizmo."

"Jis sunaikino Vokietiją. "Jo krusados galutina išvada yra ta, kad pusę šalies valdo komunistai".

Ji pasakė labai daug tiesos.

Visi aršieji antikomunistai naikina ne komunizmą, o kraštą.

Nebus geresni rezultatai ir Amerikoje, jei bus leidžiama taip vadinamiems antikomunistams graužti laisvės ir demokratijos pamatus, stumti šalį į militarines avantiūras.

Vokiečiai neturėjo pamokų, bet amerikiečiai, turėdami Vokietijos pamoką, turėtų žinoti, kaip elgtis.

Kada skaitai pranešimus apie tai, kaip Vatikane buvo "pašventintas" dar vienas popiežius ir padarytas "šventuoju", kyla mintis, kad žmogus dar nedaug tenezgė protiniai.

Mechaniškai jis pažengė labai toli, bet protauja dar vaikiškai.

Ar galima, to viso akyvaizdoje, matyti didelį skirtumą tarp popiežiaus, kuris šventino kitą popiežių, ir farao Keopso, kurs 5,000 metų atgal statėsi laivą plaukimui į dangų?

J. Švedas, LTSR liaudies artistas, vilniškėje Tiesoje rašo:

"Kasdien vis gražesniais žiedais sužydi socialistinė savo turiniu, nacionalinė savo forma lietuvių tautos kultūra."

"Lietuvių nacionalinės kultūros laimėjimai pasiekti tik todėl, kad lietuvių tauta yra

Italijos miestas Venecija yra garsus visame pasaulyje savo kanalais, bet jo ateitis nekokia. Jis grimsta į jūrą po 1 colį kas 10 metų. Šv. Morkaus aikštė kas pavasarį būna apsemta vandens. Ji

tiktai 15 colių virš jūros lygio. O pora šimtų metų atgal buvo iškelta beveik 20 colių. Inžinieriai sako, kad už keleto šimtų metų reiks visai apšleisti šį miestą, nes jį apsems vanduo.

Ką Kiti Rašo

Kur Link Mus Veda?

Staiga ant Amerikos ir viso pasaulio galvos pakilo bausis ir tamsus naujo karo debesis. Štai N. Y. Times korespondento James Reston pranešimas (geg. 26 d.) iš Washingtono. Jame skaitome:

"Indokinijos militarinė padėtis blogėja sparčiau, negu tikėtasi, ir šiandien Jungtinių Valstijų valdžia pasitinkama su pasirinkimu: paliaubos arba militarinė intervencija."

Tokias išvadas minėtas korespondentas padaro iš įvykusio valstybės sekretoriaus Dulles pasikalbėjimo diena pirmiau su laikraščių korespondentais.

Ar jau suplanuota intervencija? Dar neaišku. Bet labai svarbus sekamas korespondento pasakymas:

"Valstybės sekretorius Dulles pasakė spaudos konferencijoje, kad perspektyvos moralės Jungtinių Tautų sankcijos (užgyrimo) Jungtinių Valstijų ir kitų militarinei intervencijai Indokinijoje pagerėjo".

Vadinasi, jeigu Jungtinės Valstijos savo ginkluotomis

ne vieniša, kad jai padeda visos tarybinės tautos ir, visų pirma, didžioji rusų tauta."

O J. Kardelis ir kiti čia bando įrodinėti, kad lietuvių tauta kenčia kaip prie carizmo.

Tai vis rezultatas to, kad žmonės žiūri į praeitį, nesistengia ar nenori matyti skirtumo tarp praeities ir dabarties.

Jiems reiktų neužmiršti, kad praeitis yra praeitis ir ji negrįš.

J. Y.

jėgomis įsimašys į Indokinijos karą, Jungtinės Tautos tą žygį užgirs! Lygiai tas pats atsitiks, kas atsitiko su Trumano "policiniu žygiu" Korėjoje. Pirmiausia jis metė karan Amerikos ginkluotą jėgą, o paskui kreipėsi į Jungtines Tautas užgyrimo (sankcijos), ir jį tuojau gavė. Ir kaip Korėjos "žygis" tapo oficiališkai Jungtinių Tautų karu.

O gal mūsų valstybės sekretorius tik blofina, kad daugiau laimėjus Ženevos konferencijoje, išgašdinant Indokinijos liaudininkus? Vargiai. Nesinori tikėti, kad tai būtų tik blofas, tik gąsdinimas. Reikia valstybės sekretoriaus pasisakymus imti už gryną pinigą, kaip Eisenhowerio administracijos jau nustatytą politiką Indokinijos situacijos sprendimui.

Jo išvedžiojimais aiškūs: Jeigu Ženevoje nepavyksta pasiekti militarinių paliaubų ir politinio susitarimo dėl baigimo Indokinijos konflikto, mūsų vyriausybė imasi antro pasirinkimo, pasak James Reston: militarinės intervencijos.

Kas tie "kiti" apie kuriuos sekretorius kalba, kurie dalyvautų toje intervencijoje? Gal saujelę armijos pasiųstų Britanija. Gal šimtą kitą kareivių pasiųstų Filipinai, gal dar prisidėtų su mažomis jėgomis Tailandas. Tai beveik viskas.

Taip buvo su karu Korėjoje. Indokinijos karas faktinai taptų tik Jungtinių Valstijų karu. Apie tai negali būti jokios abejonės.

Ar Amerikos žmonės nori tokio naujo už sėptynių ar aštuonių tūkstančių mylių karo? Nenori. Jie savo sentimentą puikiai įrodė didžiausiu džiaugsmu, kuriuo jie pa-

sitiko baigimą žmonių skerdynės Korėjoje. Dar mažiau pateisinimo būtų intervencijai Indokinijoje, dar mažiau Amerikos žmonės pritartų tokiai intervencijai.

Kalbant apie militarinę intervenciją Indokinijoje aparty, kad ji kaštuotų mūsų kraštui nesuskaitomus bilijonus dolerių ir gal kelis šimtus tūkstančių jaunų gyvybių, toks išplėstas karas veikiausia pavirstų nauju pasauliniu karu. Juk mūsų valdovai kändien kalba apie "masinę reteliaciją". Juk dažnai komercinėje spaudoje skaitome apie tos "masinės reteliacijos" sąvoką, būtent, kad tai reikėtų paleidimą lėktuvų su bombomis ant Kinijos ir Tarybų Sąjungos miestų! O tai, aišku, reikėtų višutiną, pasaulinį karą, kuris galėtų virsti ir atominiu-hydrogeniniu karu!

Štai kame pati svarbiausia kalbamos militarinės intervencijos prasmė ir didžiausias pavojus ne tik Amerikai, bet visai žmonijai.

Todėl Amerikos žmonės turėtų nedviprasmiškai pasisakyti prieš bile kokią Amerikos ir kitų kraštų tiesioginę ir netiesioginę militarinę intervenciją Indokinijoje. Tegu tas tolimas kraštas būna paliktas jo žmonėms. Reikia, kad Ženevos konferencijoje būtų surastas kelias dabartinio ginkluoto konflikto užbaigimui. Pirmiausia turi įvykti mūsų sulaukymas (paliaubos), paskui seks politiniai susitarimai dėl Indokinijos pilnos nepriklausomybės ir demokratinės laisvės.

Laisvė.

Inkvizitoriški Pasimojimai Prieš Žodžio ir Spaudos Laisvę

Prisipažinsime, kad mes nustebom radę pranciškonų "Darbininke" šį klerikališkos cenzūros dokumentą: "Kunigų Vienybės Now Yorko ir New Jersey provincijos kunigai, žinodami savo atsakomybę prieš Dievą, išpė ja lietuvius tikinčiuosius, kad jau kuris laikas 'Vienybė' tapo prieš katalikų tikėjimą nukreiptas laikraštis. Kiekvienam tikinčiam primename, kad draudžiama tikėjimą statyti į pavojų, draudžiama skaityti prieš tikėjimą nukreiptus raštus, dar labiau draudžiama tokius raštus remti. Prašome iš to pasidaryti išvadas."

Po šiuo ediktu pasirašo: New York-New Jersey kunigų Vienybės Provincijos Valdya.

Štai ko susilaukė Juozo Tysliavos leidžiama ir redaguojama "Vienybė"!

"Vienybė" yra konservatyvus, tautininkams pritariąs laikraštis, bet New Yorko-New Jersey kunigai oficialiai paskelbė jam boikotą už tai, kad tų pačių kunigų žodžiais

ŠYPSENOS

Geriausias Laikas

Mokytoja pasakojo vaikams apie metų laikus, pavasarį, vasarą, rudenį ir žiemą, pabrėždama, kad pavasarį žydi gėlės, vasarą karšta, rudenį skinami vaisiai, o žiemą žemę dengia sniegas, o ant galo užklausė vaikus:

"Kada geriausia skinti obuolius?"

"Kada ūkininkas stuboj, o šuo savo būdoj," atsakė Jonukas.

Reikia Pasipraktikuoti

"Ar ir aš turėsiu valgyti pajų su šakutėmis, kuomet svečiai ateis?" paklausė Petriukas.

"Taip, brangusis," atsakė motina.

"Ar aš negaliu gauti porą gabalėlių dabar dėl pasipraktikavimo?"

Jis Nepralenkiamas

Senas žmogelis ilgai klausėsi atleto pasakojimų apie bėgimą ir laimėtas lenktynes, o paskui juokdamasis tarė jam:

"O manęs tu niekaip nepralenktum, jei leistum man pradėti truputį pirma ir pasirinkti kryptį."

Atletas nusijuokė ir sutiko: "Prašau pasirinkti kryptį ir pradėti."

Žmogelis parodė į kopečias ir palipėjęs ant antro kuolo pasakė: "Prašau".

tariant, "Vienybė" biauriai puola katalikų tikėjimą, paneigia Kristaus gimimą, ar jį prisikėlimą iš mirties, pajaukia šv. Raštą, puola šv. Tėvą ir panašiai".

Kaip dabar jausis Juozas Tysliava ir kiti "Vienybės" šulai, susilaukę šio jėzuitiško nuosprendžio?

Ta pati "Vienybė", kuri niekšiskai kurstė boikotuoti "Vilnį" ir "Laisvę", kuri kurstė dipukus organizuoti pikietus prieš progresyvią spaudą, dabar įtraukta į surašą laikraščių, kuriuos kunigai draudžia skaityti ir remti.

Kaip jau žinoma, panašiu boikotu ir net sudeginimu ant laužo tūli gaivalai pirmiau grąšino "Sandarai" tik už tai, kad ji, kaip kada, pakritikuodavo bendruomenės fakirus.

"Vienybė" yra aršus raudonėdžių laikraštis, bet tas neišgelbėjo Tysliavos laikraščio nuo ekskomunikavimo, nuo nuožmaus klerikališkų obskurantų puolimo. Ne-reikės ilgai laukti, kol ir "Keleivis", kitas raudonėdžių laikraštis, pateks į draudžiamų laikraščių surašą, nes ir

(Pabaiga ant 8 pusl.)

Filosofijos Klausimais

Rašo N. Riazencevas
Filosofijos Mokslų Kandidatas

Supratimas socialinio progreso pagrindų yra vienas iš svarbiausių žmonių reikalų. Šiame straipsnyje gvildinamos pagrindinės gamybos ypatybės svarbu suvokti kiekvienam žmogui. Talpindami jį Liaudies Balse, tikimės, kad jis padės jo skaitytojams pagilinti savo politinį susipratimą. — Red.)

(Tąsa)

Esant socializmui gamybiniai santykiai duoda visišką erdvę tolesniam ir, be to, galimam ir visapusiškam gamybinį jėgų vystymui, nes visuomeninė nuosavybė pilnintinai atitinka visuomeninį gamybos pobūdį. Bet gamybinės jėgos vis dėlto žengia gamybinį santykių priešakyje net ir esant socializmui. Gamybiniai santykiai tik po tam tikro laiko persitvarko sutinkamai su gamybinį jėgų pobūdžiu. Tačiau esant socializmui reikalingas paprastai neprieina iki konflikto tarp gamybinį jėgų ir gamybinį santykių. Socialistinė visuomenė, kuri yra laisva nuo reakcinių išnaudotojų klasių, sugebančių organizuoti pasipriešinimą, turi galimumą laiku suderinti atsiliekančius gamybinius santykius su gamybinį jėgų pobūdžiu.

„... Mūsų dabartiniai gamybiniai santykiai, — nurodė J. V. Stalinas, — gyvena tą laikotarpį, kai jie, pilnintinai atitinkami gamybinį jėgų augimą, stumia jas pirmyn septynmyliais žingsniais. Bet būtų neteisinga nusiraminti tuo ir manyti, kad nėra jokių prieštaravimų tarp mūsų gamybinių jėgų ir gamybinių santykių. Prieštaravimų neabejotinai yra ir bus, nes gamybinių santykių vystymasis atsilieka ir atsiliks nuo gamybinių jėgų vystymo. Esant teisingai vadovaujančiųjų organų politikai, šie prieštaravimai negali pavirsti priešingumu, ir reikalinga čia negali nueiti iki konflikto tarp visuomenės gamybinių santykių ir gamybinių jėgų“ (Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos, Vilnius, 1952 m., 61 psl.).

Ta aplinkybė, kad gamybinės jėgos yra judriausias ir revoliucingiausias visuomeninės gamybos elementas ir kad gamybiniai santykiai kiekvieną kartą turi susiderinti su gamybinių jėgų pobūdžiu, — ta aplinkybė nė kiek nesumažina aktyvaus gamybinių santykių vaidmens. Visa visuomenės ekonominio išsivystymo istorija vaidžiai rodo, kad gamybiniai santykiai, priklausomai nuo jų pobūdžio ir istorinių visuomenės vystymosi sąlygų, gali vaidinti milžinišką aktyvų vaidmenį.

Nė vieną akimirksnį niekur ir niekada gamybinės jėgos negali veikti be vienkios arba kitokių gamybinių santykių. Gamybiniai santykiai gali spartinti ar lėtinti gamybinių jėgų vystymąsi, būti jų stabdžiu arba vystymosi varikliu. Ir dėl to darbo žmonėms ne vis tiek, kokie gamybiniai santykiai viešpatuoja duotoje visuomenėje, duotoje šalyje.

Gamybinį santykių įtaka gamybiniams jėgoms būna dvejopa. Jeigu duotieji gamybiniai santykiai atitinka gamybinių jėgų pobūdį, tada jie vaidina tolesnio gamybinių jėgų vystymosi svarbiausio variklio vaidmenį. O jeigu šie gamybiniai santykiai neatitinka gamybinių jėgų pobūdžio, tada jie vaidina stabdžio vaidmenį, neveda gamybinių jėgoms vystytis ir veda jas į sunykimą ir suirimą. Šis savotiškumas gamybinių santykių vystymosi nuo gamybinių jėgų stabdžio vaidmens iki svarbiausio jų variklio vaidmens ir nuo svarbiausio gamybinių jėgų variklio vaidmens iki jų stabdžio vaidmens sudaro vieną iš svarbiausių materialistinės dialektikos elementų.

Socialistiniai gamybiniai santykiai yra svarbiausia ir sprendžiama jėga, kuri nulemia galingą gamybinių jėgų vystymąsi. Jeigu darbininkų klasė sąjungoje su valstietija, Komunistų partijos vadovaujama, nebūtų pakeitusi senųjų kapitalistinių gamybinių santykių naujais, socialistiniais gamybiniais santykiais, nebūtų buvę audringo gamybinių jėgų išsivystymo mūsų tarybinėje pramonėje penkmečių metais, o taip pat mūsų žemės ūkio sėkmingo išsivystymo per paskutinius 20-25 metus.

—o—
Tačiau gamybos ypatybės sudaro tai, kad naujos gamybinės jėgos ir jas atitinkant gamybiniai santykiai atsiranda ne atskirai nuo senosios santvarkos, ne po senosios santvarkos išnykimo, o senosios santvarkos gelmėse, atsiranda ne iš anksto apgalvotos, sąmoningos žmonių veiklos išdavoje, o stichiškai, nesąmoningai, nepriklausomai nuo žmonių valios.

Visuomeninės gamybos išsivystymo istorija rodo, kad naujas gamybos būdas atsiranda ne iš karto, ne paruoštu ir visiškai užbaigtu pa-

vidalu, o palaipsniui gimsta ir auga senosios visuomeninės-ekonominės formacijos gelmėse. Be to, abi gamybos būdo pusės atsiranda ne vienu metu ir lygiagrečiai, o taip, kad iš pradžių atsiranda naujos gamybinės jėgos, o po jų ir nauji gamybiniai santykiai pagal dėsnį dėl gamybinių santykių būtino atitikimo gamybinių jėgų pobūdžiui.

Antai, kapitalistinis gamybos būdas atsirado ne po feodalinės santvarkos išnykimo, o jos gelmėse dėl prieštaravimų feodalinio gamybos būdo viduje. Vystėsi amatai, didėjo manufaktūrinių įmonių skaičius, vystėsi prekybiniai-piniginiai santykiai, pradėjo rasti vis daugiau privačiakapitalistinių įmonių, naudojusį samdomąjį darbą. Pasitūrį amatininkai ir pirkliai darėsi kapitalistais. Palaipsniui buržuazėjo ir feodalai. Kapitalistiniai santykiai skverbėsi ir į kaimą, buožės supirkinėjo žemę iš nusigyvenančios valstietijos, kurios dalis ėjo į miestą, pavirsdami proletarais. Augo fabrikai ir gamyklos, didėjo samdomojo darbo armija. Nuskurdindami amatininkus, kustarius, smulkias konkurentus, kapitalistai plėtė samdomosios darbo jėgos išnaudojimo sistemą, kaip pelningesnę palyginti su baudžiaviniu darbu. Taip palaipsniui dar feodalizmo gelmėse formavosi kapitalistinė santvarka, kuri paskui, po buržuazinių revoliucijų, tapo viešpatuojančiu gamybos būdu.

Naujos gamybinės jėgos ir nauji gamybiniai santykiai atsiranda ne pagal žmonių norą, o objektyvaus būtinumo tvarka, t. y. nepriklausomai nuo žmonių valios ir sąmonės. Marksizmas-leninizmas moko kad žmonės negali savo noru įvesti vienokį arba kitokį gamybos būdą. Gamybos būdai keičiasi ir vystosi istorijoje objektyvų pobūdį turinčių ekonominių dėsnių pagrindu. Žmonės gali šiuos dėsnius pažinti ir panaudoti, bet negali jų panaikinti.

Tai, žinoma, nereiškia, kad žmonės pasitenkina tuo, ką jie paruoštu pavidalu suranda iš ankstyvesnių kartų, ir negali įvykdyti perėjimo iš seno gamybos būdo į naują, aukštesnį. Bet šis perėjimas į naują gamybos būdą visada vyksta griežtai sutinkamai su objektyviu gamybinių jėgų ir gamybinių santykių vystymosi būtinumu, šio būtinumo poveikyje, tam tikriems galimams ir prielaidoms esant. Istorija rodo, kad joks atgyvenančių klasių pasipriešinimas negali panaikinti ekonominių visuomenės vystymosi dėsnių. Atgyvenusių ekonominių santvarkos panaikinimas ir naujos santvarkos įvedimas, nepaisant reakcinių jėgų pasipriešini-

Daugiau Atsiliepimų Dėl L. Balso Pikniko

TORONTO. — Pora savaičių atgal pranešėme, kas kaip darbuojasi ir kiek atsiliepimų gauta dėl Liaudies Balso pikniko. Dabar artėjant birželio 27 d., Liaudies Balso piknikui, vis daugiau draugų ir draugių atsiliepa

mo, yra tiesioginė ekonominių dėsnių objektyviojo pobūdžio išraiška.

Visose ikisocialistinėse ekonominėse formacijose objektyvieji ekonominiai dėsniai veikė akla, stichiškai. Todėl naujos gamybinės jėgos ir nauji gamybiniai santykiai gimsta senosios santvarkos gelmėse ne iš anksto apgalvotos, sąmoningos žmonių veiklos išdavoje, o stichiškai, nesąmoningai.

Gerindami vieną arba kitą gamybos įrankį, vieną arba kitą gamybinių jėgų elementą, žmonės nėra įsisąmoninę, nesupranta ir negalvoja apie tai, į kokius visuomeninius rezultatus turi atvesti šie pagerinimai, o galvoja tik apie savo kasdieninius interesus, apie tai, kaip palengvinti savo darbą ir pasiekti kokią nors tiesioginę, apčiuopiamą naudą sau. Antai, pirmą kartą visuomenės nariai nežinojo, kad perėjimas prie metalinių įrankių galų gale atves į vergovinę santvarką. Vergvaldžiai nežinojo, kad vergovės sistema atves į šios ekonominės santvarkos žlugimą. Feodalai negalėjo žinoti, kad baudžiavinių išnaudojimas atves į feodalinės santvarkos likvidavimą ir kapitalistinio gamybos būdo atsiradimą. Kapitalistai, vystydami mašinizuotą pramonę ir pašėlusiai vaikydamišiai pelno, neįsisąmonino ir nesuprato, kad ši naujovė galų gale atves į socialistinės revoliucijos ekonominių pagrindų sukūrimą.

Perėjimas iš senų gamybinių santykių į naujus vyksta ne automatiškai, ne be konfliktų, o revoliuciniu būdu nuverčiant senuosius gamybinius santykius ir įtvirtinant naujus. Į stichinio vystymosi proceso vietą ateina sąmoninga žmonių veikla, į taikaus vystymosi vietą ateina revoliucinis perversmas. Tik likvidavus kapitalizmą ir visuomenines gamybos priemones, žmonės ima valdyti savo gamybines priemones, išsilaisvina nuo visuomeninių-ekonominių santykių spaudos ir tampa savo visuomeninio gyvenimo viešpačiais. Komunistų partijos vadovaujama, tarybinė liaudies pažįsta objektyvius ekonominius dėsnius, pajungia ir panaudoja juos komunistinio pastatymo interesams.

su piknikui priruošiamos veiklos rezultatais.

Iš Windsorio nuoširdus LB draugas A. Bernot rašo: „Šiuomi pranešame, kad mes ruošiamės nuvykti į L.B. pikniką, birželio 27 d. Į LB pikniko žvaigždę mes nominavome gražią mergaitę Annette Kravelis.“ Tas patvirtina, kad windsoriečiai ką prižada tą ištesa. Dabar į Liaudies Balso Pikniko žvaigždes jau kontestuoja keturios kandidatės: hamiltonietė Milda Kubilytė; torontietės Helen Račytė ir Florence Goberytė ir virš minėta windsoriečių kandidatė. Vėliausia nominuota Annette Kravelis tikisi paramos ne tik iš windsoriečių, bet ir jų kaimyninio didmiesčio Detroito lietuvių L.B. rėmėjų.

Torontiečių nominuotų kontestančių parėmimui darbuojasi E. Laurusevičienė ir Henry Jakavičius dėl Goberytės, o Ch. Morkūnas ir J. K. dėl Račytės. Kas talkininkauja windsoriečių ir hamiltoniečių kandidatėms dar laukiame pranešimų.

Pikniko garbės stalo paruošimu besirūpinančios draugės praneša, kad jau eilė torontiečių prižadėjo gausiai paremti ruošiamą stalą, bet kartu pastebi, kad dar reikalinga ir laukia daugiau atsiliepimų. Tad, draugės torontietės, kurios dar neprisiėję su kuo nors prie pikniko garbės stalo, labai prašomos prisidėti. Visokia parama laukiama.

Už išplatintus LB paramai pikniko bilietėlius jau pridaavė: E. Laurusevičienė \$6.00; F. Kilikevičienė \$4.00; J. Valaitis, T. Rimdžius ir J. Kevėža po \$2.00. Taipgi pora desėtkų kitų draugų platina bilietėlius ir praneša, kad turi gerą pasekmes.

Draugė Z. Jakavičienė, kuri neseniai grįžo iš Igoninės ir dar su šlubuojančia sveikata, bet gražiai pasidarbavo ir parėmė Liaudies Balso pikniką. Ji nupirko už apie \$4.00 medžiagos ir iš jos paruošus gražius piknikui ženklukus viską paaukojo.

Pikniko komitetas kas savaitę peržvelgia pasiruošiamą piknikui. Pastarajame posėdyje už įvairius piknikui pasiruošimus atsakomingi asmenys raportavo, kad visas pasiruošimas eina vidutiniai arba gerai. Kiek tuo tarpu atsilieka, tai su rinkimu įvairių dovanų dėl pikniko. Ties komiteto nariai, kurie dėjo pastangų ką nors gauti iš biznierių susilaukė gražių pasekmių. Šiuo reikalu kreipiamės į visus Liaudies Balso rėmėjus prašydami pasidaruoti gavime dovanų dėl

“La Žodis

Buržuaziniai stovai šiuo metu „Laisvas kratinis sios uničios taunos“ ir t. rašyti v. panašiu kaip g. y. tie žodžiai venime?

Jeigu vus dalyvė tikra Bet ar „je“ laisvė? Ats gyvenim nagrinėt greitai į kio dalyra, Paindžiū.

Kiekv mus, kugus neg uždraustymų, re no žmog „laisva“ specialiu apribėž litynis v. Valstijo: statyma žmonėm veikti Tenai š laikyti ž valstybė yra mar nai yra marksis ki mark kę ir pr Tas, i se Valst Kaip pa

pikniko. kokio d. pikniko labai re. Liaudies tais Lor atvykda keliadsde kolekty me pikn tuo būd rama dē Balso si kai pra prisidēt darbu, ka, kas tais ar mis.

Pažar laikrašč mos iš dies Bal žmonių metus, laikymą L.B.

"Laisvojo Pasaulio" Žodžiai ir Darbai

S. Karpė

Buržuazijos lyderiai ir atstovai šiais laikais labai dažnai kartoja išsireikimus: "Laisvasis pasaulis", "demokratinis pasaulis", "laisvosios unijos", "laisvę mylinčios tautos", "laisvos tautos", "demokratiniai žmonės" ir t.t. Galima būtų parašyti visą litaniją tokių ir panašių išsireikimų. Bet kaip gi yra tikrumoje? Kaip tie žodžiai praktikuojami gyvenime?

Jeigu laisvė būtų objektyvus dalykas, tai reikėtų laisvę tikra to žodžio prasme. Bet ar "laisvajame pasaulyje" laisvė reiškia tikrą laisvę? Atsakymą galime rasti gyvenime. Jei mes pradėsime nagrinėti gyvenimą, mes greitai pamatysime, kad tokio dalyko, kaip laisvė, nėra. Paimkime keletą pavyzdžių.

Kiekviena šalis turi įstatymus, kurie nusako, ko žmogus negali daryti, kas jam uždrausta. Be paprastų įstatymų, reguliuojančių kiekvieno žmogaus gyvenimą, tame "laisvajame pasaulyje" yra specialių įstatymų, kuriais aprašomas žmonių politinis veikimas. Jungtinėse Valstijose šiuo laiku yra įstatymai, kurie draudžia žmonėms būti marksistais, veikti už socialj progresą. Tenai įstatymais uždrausta laikyti žmogų atsakominguose valstybės pareigose, jei jis yra marksistinių pažiūrų. Tenai yra suimta virš 100 marksistų už tai, kad jie tik marksizmul, veikė už taurą ir progresą.

Tas, kas vyksta Jungtinėse Valstijose, dar ne viskas. Kaip pamename, britų auto-

pikniko. Dovanos nežiūrint kokių dydžio ar vertės laike pikniko galės būti paverstos labai reikalinga parama dėl Liaudies Balsu. Praeitais metais Londono, Ont., lietuviai atvykdami į pikniką atvežė keliasdešimt dolerių vertės kolektyvę dovana, kurią šiame piknike kas nors laimės ir tuo būdu dabar keliamą parama dėl laikraščio. Liaudies Balsu skaitytojai ir simpatikai prašomi su kuomi nors prisidėti prie pikniko. Kas su darbu, kas su pinigine auka, kas su maisto produktais ar kitokiomis dovanomis.

Pažangūs darbo žmonių laikraščiai remiasi ant paramos iš darbo žmonių. Liaudies Balsas su lietuvių darbo žmonių parama išsilaikė 22 metus, užtikrinkime jo išsilaikymą ir ateityje.

L.B. Pikniko Komitetas

ritetai pašalina žmonių rinktą valdžią Britų Guanoj. Viskas buvo atlikta kuo demokratiškiausiai, pagal jų pačių pripažintą konstituciją, jų pačių kontrolėj, bet kada jie pamatė, kad valdžia ne viską daro, kaip kolonizatoriai nori, tuojaus išvaikė valdžią, panaikino konstituciją.

Šiomis dienomis panašus įvykis buvo Pakistano provincijoje Rytų Bengalyje. Tenai neseniai buvo praveisti rinkimai. Laimėjo suvienytas frontas. Pakistano vyriausybė vienu rankos mostelėjimu pašalino Bengalio vyriausybę ir paėmė į armijos rankas visą galią.

Dar atsimename, kaip Lietuvoje buvo pašalinta žmonių rinkta Griniaus vyriausybė. Beje, tie visi smurtininkai šiandien laksto po "laisvąjį pasaulį" ir persistato "dideliais demokratais".

Visi tie "laisvojo pasaulio" ir "demokratinio pasaulio" lyderiai ir propagandistai nesiskaito nei su laisve, nei su demokratija, nei su padarumu, jei yra jiems reikalingas. Jei tik jų opozicija pasidaro tvirta, visi gražūs žodžiai numetami į šalį.

Kanadoje ir Jungtinėse Valstijose komunistinis judėjimas labai mažas, pavojaus nesudaro, bet ir čia tie "laisviečiai" ir "demokratai" laisvę ir demokratiją pripažįsta tik tai sau. Visi oponentai, ypač jei jie kairesni, priešingi karo kurstytojams, yra "išdavikai" ir kitoki.

Ką tas rodo? Tas rodo, kad tokio dalyko, kaip laisvė ir demokratija, nėra. Ir negali būti klasinėje visuomenėje. Jei kapitalistinis pasaulis praktikuotų tikrą laisvę ir demokratiją, tai buržuazija negalėtų ilgai išsilaikyti, žmonės išsiritų jai nepalankius žmones. Kur tik tas buvo leista iki tam tikro laipsnio, tai paskui jai teko griebtis smurto.

Kur mes nepažvelgsime, visur matysime, kad klasinėje visuomenėje interesai kertasi. Kur viena pusė labai galinga, o kita silpna, daug kalbama apie laisvę ir demokratiją, bet kur liaudies jėgos tvirtos, tos laisvės visai nepaisoma.

Taip vadinamame laisvajame pasaulyje laisvę reiškia laisvę buržuazijai ir jos palaikytojams. Bet tuo pat metu labai mažai laisvės liaudžiai. Jei ji padaro didesnį žingsnį pirmyn, ją tuojaus pažaboja. O kur nebeužtenka to, tenai ir ginklą pavartoja.

Už pavyzdį galime paimti Indokiniją. Tenai liaudies noras buvo būti nepriklausoma nuo francūzų. Patys francūzai tą gerai matė ir buvo pripažinę tą laisvę sutartimi. Bet apsisukę panorėjo sunaikinti ginklu. Ir štai jau 7 metai su viršum eina karas. Didžiausios francūzų jėgos pralaimi prieš liaudį.

Jeigu francūzai tikėtų į laisvę ir demokratiją, jie būtų senai pasišalinę. Bet jie tam netiki.

Aiškinama, kad Indokinijos liaudies jėgoms vadovauja komunistai. Gerai, tegul bus ir taip. Ar ne Indokinijos žmonių reikalas, kas jų vadai? Jeigu yra laisvė, tai laisvę pasirinkti ir vadus.

Galime paliesti ir unijas. Pas mus, o ypač Jungtinėse Valstijose, unijos tol "laisvos", kol joms dominuoja (Pabaiga ant 12 pusl.)

Kas Kaip Remia Liaudies Balsą

R. Kuktarienė, Toronto, pridudama viešą padėką, už suruošimą staigmenos dėl jos būsimos marčios ir sūnaus, paaukojo \$2.00.

Wolfe's News Stand, Sudbury, Ont., prisuntė \$32.07 už jų pardavinėjamą Liaudies Balsą.

P. Kunchys, Port Arthur, Ont., prisuntė atnaujintų prenumeratų ir nuo J. Laisinsko \$1.00 aukų.

P. Gutauskas ir S. Zostautas, Toronto, grįžę iš Windsor, pridavė pluoštą atnaujintų prenumeratų ir nuo Seno Dipuko \$2.00 aukų.

J. Zebrys, Cleveland, Ohio, atsinaujindamas prenumeratą, prisuntė nuo L.D.S. 4-to Apskričio \$10.00 aukų.

P. Gavėnas, Courtland, Ont., prisuntė atnaujintų prenumeratų.

J. Lesevičius, Montreal, prisuntė atnaujintų prenumeratų ir \$4.00 surinktų aukų. Aukojo: W. Pocius ir K. Milevich po \$2.00. Aukų rinkime ir prenumeratų atnaujinime pasidarbavo A. Matiuakas.

A. Grinkus, Vancouver, B. C., prisuntė atnaujintų prenumeratų ir nuo A. Marcu \$5.00 aukų.

L. Balchunas, Red Lake, Ont., pasidarbavo prenumeratų atnaujinime ir prisuntė nuo Ch. Molsono \$1.00 aukų.

S. Misius, Chicago, Ill., paaukojo LB paramai \$5.00.

A. Bernat, Windsor, Ont., gražiai pasidarbavo ir darbuojasi prenumeratų atnaujinime.

J. Valaitis, Toronto, pridavė atnaujintų prenumeratų ir tęsia gražų talkininkavimą prenumeratų atnaujinime.

Patys atsinaujindami prenumeratas, paaukojo:

K. Lopatta, Baltimore, Md., \$3.00;

S. Menkeliunas, Port Arthur, Ont., \$2.00;

G. Dirzuvaitis, Brooklyn, N. Y., \$2.50;

J. Alenskis, Stellarton, N. S., \$2.00;

D. Grina, Detroit, Mich., \$1.50;

St. Wernis, Chicago, Ill., \$1.50;

A. Balčiunas, Montreal,

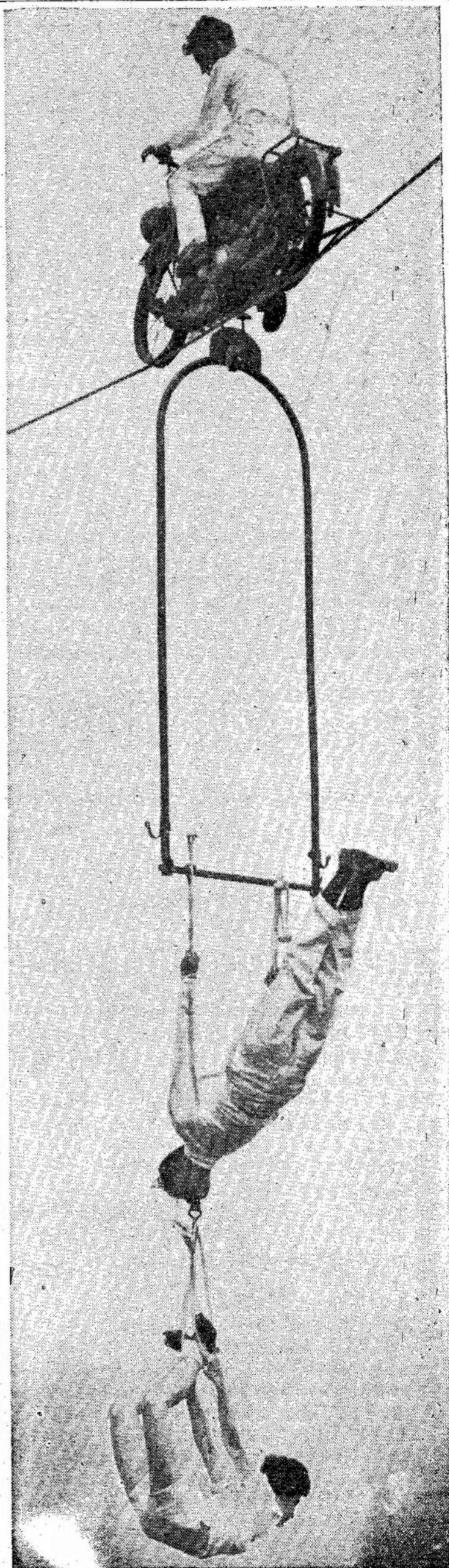
\$3.00;

D. Bernatavičius, Toronto,

\$1.00.

Visiems pasidarbavusiems ir parėmusiems Liaudies Balsą, širdingai ačiū.

Administracija

Niagara Falls matė daug įvykių. Vieni leidosi plieno bačkose, kiti ėjo ištemptomis virvėmis, o viena sykį moteris ėjo ištempta virve į sistojusi į pintines. O šiemet,

jei bus duoti leidimai, du kiekiečiai imigrantai, E. Desloch ir J. Colb važiuos ištempta viela su motorcikla. Jie čia matomi taip, kaip jie norėtų važiuoti per Niagara.

Montrealo Žinios

Kampanija Prieš Spynos Įstatymą

Prieš Duplessio įvestą negarbingą įstatymą Kvebeko provincijoje j— spynos įstatymą (Padlock Law), kuris jau veikia per 18 metų ir kuris jau buvo panaudotas keliais atvejais prieš bile Duplessio opoziciją (ne vien prieš komunistus, kaip kad sakoma), šiuo laiku pradėta nacionale papėde kampanija to įstatymo panaikinimui. Tuo labiau, kad kelias atidarytas išnagrinėjimui jo galios aukščiausiam Kanados tribunole, kuomet J. Switzmenui yra leista apeliuoti jo bylą į Aukščiausį Kanados teismą.

John Switzmen stuba pagal tą įstatymą buvo užrinkta vieniems metams ir žemesnis teismas priteisė, kad savininkui už tą laiką nuoma būtų sumokėta.

Prieš spynos įstatymą kampaniją pradėjo ir veda Civilių Laisvių Unija (Civil Liberties Union). Aišku, kaip kiekviena, taip ir ši kampanija reikalauja iškaščių. Todėl kiekvieno žmogaus šventa pareiga paremti tą kovą piniginiiais.

Daug Mažiau Vazinėja Gatvėkariais ir Autobusais

Kaip oficialiai daviniai rodo, tai šimet daug mažiau žmonių važinėja gatvėkariais ir autobusais, negu prieš metus laiko atgal. Pavyzdžiui, vien balandžio mėnesį šiais metais pravažiavo vienas ir pusė milijono žmonių mažiau, palyginus su pereinusių metų balandžio mėn. keleivių skaičium. O per penkis šių metų mėnesius, palyginus su pereinusių metų pirmais penkiais mėnesiais, pravažiavo 7,470,667 mažiau keleivių, ar-

ba 4.98 procentų.

Kodėl toks didelis keleivių sumažėjimas ant gatvėkarių ir autobusų? Atsakymas aiškus: Didelis pasireiškimas nedarbo. Daug žmonių jau nedirba, arba dirba ne pilną laiką, todėl ir važinėjančių skaičius sumažėjęs.

Pagerbti Mikuliais

Gegužio 29 d. gražiai buvo pagerbti Antanas ir Anelė Mikuliai juodviejų 25-ųjų metų vedybinės sukakties proga. Dalyvavo virš šimto svečių jų pagerbtuvėse.

Gimė

Andre ir Vera Gauvin (Tamošiūnaitė) susilaukė sveikos ir gražios dukrelės. Motina ir naujagimė jaučiasi gerai.

Mirė

Birželio 1 d. mirė Calitzas Milius, sulaukęs 68 metų amžiaus.

KĄ KITI RASO

(Atkelta nuo 5 pusl.)

jis, kaip kada, suabejoja panelės švenčiausios nekaltu prasidėjimu. Tik "Naujienos" gal išsaugos savo kurdaišų, nes šimučio-Grigaičio nepuolimo sutartis, užant-spaudota jų pasibučiavimu, padarė "Naujienas" respektingu laikraščiu šimučio ir Prunskio akysė. Naujieniniai šliužiai gavo iš juodojo štabo tam tikrų koncesijų. Kadangi "Naujienoms" yra raudonėdžių leiborganas ir parūpina klerikalams daugiausia antikomunistinės amunicijos, tai tą socialdemokratų laikraštį klerikalai pakenčia.

"Vilnis" visuomet sakė ir sako dabar, kad profaštiniai vadeivos, visi tie makartistai ir jiems panašūs visuomet savo atakų aukomis pirmiausia pasirenka progresyvius, komunistus, o paskui eina vis toliau ir toliau, kol prieina prie Trumano ir demokratų partijos, kaipo išdavysčių partijos. Tokia jau politinio pablūdimo evoliucija!

Tame pačiame pranciškonų "Darbininko" numery (gegužės 21), kur paskelbtas Kunigų Vienybės ukazas boikotuoti J. Tysliavos laikraštį, įdėtas pranešimas apie "tautos vaduotojų" konferenciją, įvykusią New Yorke. Toj konferencijoj dalyvavo Krupavičius, Žalkauskas, smetoninis diplomatas Budrys, Grigaitis, Šimutis ir tūli kiti. Ten čiulbėta apie

Kiekvieno užsiėmimo žmonės nori atitinkamų ir vedybų. Štai Berta Omankovska ir Roger Decugis, vaikščiotojai ištemptomis virvėmis, ima

vienybę, apie "veiksnių" solidarumą, apie harmoniją, apie tolerantiškumą.

Nespėjo, betgi, išdžiūti raišalas, kurio parašytas čiulba-ulba dokumentas, kaip viena "vaduotojų" grupė

šliubą susitikę ant ištemptos virvės. Kunigas pasilipęs ant kopėčių. Tas įvyko Toulouse, Francijoje, 20,000 žmonių akyvaizdoj.

smogė kitai "vaduotojų" grupei neapykantos peiliu.

Balkūno grupė pasakė Tysliavos grupei: Jūs esat raupsuoti bedieviai, prie jūsų geram katalikui nei iš tolo nevalia prisiartinti! — L. P.

Jei Jums Reikalingas Elektrinis Darbas, Sankite

Virball Electric, Reg'd

Lietuvis Elektros Kontraktorius

Darbas Garantuotas — Greitas Patarnavimas

Visokios rūšies elektros įtaisymas, bei pataisymas

Laikau pardavimui visokius elektrinius reikmenis

Savininkas: Stasys Virbalas, Tel. DO. 3655

816 Jean Talon, W. Montreal

Dr. Roman Pniewski

Daugelį Metų Praktikuojęs Didelėse Ligoninėse ir Klinikose Europoje ir Amerikoje

Specialistas Vidaus Ligų, Akušerijos ir Venėrinųjų ligų

3537 PARK AVE. - Montreal - Tel. HA. 7623

Valandos: Nuo 3 iki 9 val. po pietų

Parduodam Namus

PAROPINAM UGNIES, VAGYSTES, AUTOMOBILIŲ, STIKLO ir t.t. APDRAUDĄ

PARDUODAM LAISNIUOTUS TAVERNUS, GROSSERNES, MĖSINES, ICE CREAM PARDUOTUVES IR KITUS BIZNIUS

Naujus 2 Flatų Duplexus — Visi Moderniški

Naujus 4 Flatų Duplexus — Visi Moderniški

Taipgi

Turime Keletą 2, 4, 6 Flatų Namus,

Pastatytus 5-10 Metų Atgal

Rašykite, telefonuokite arba atsilankykite asmeniškai

Mes esame propečių ekspertai

REED'S REAL ESTATE

4834 VERDUN AVE., VERDUN

Tel. YOrk 5540; sekmdieniais ir

vakarais po 8.30: TRenmore 1678

Mr. Russell O. Bennett, Manager

(Reed's Renting Service Reg'd)

NAMŲ DEKORAVIMO KONTRAKTORIUS

Otto Ramanaukas

2520 Hochelaga St. Montreal Tel.: FA. 6474

Maliavojam, popieruojam, išlyginam grindis ir dekoruojam naujus ir senus namus.

WINDSOR

Dry Cleaners & Dyers Co. Ltd.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniausių Dry Cleaning šapų Montreale. Greitas patarnavimas.

20 Metų Patyrimas Garantuoja Darbą

Savininkai:

A. Keršys, P. Petrulis, P. Keršulis, A. Greibus

1205 Church Ave. TRenmore 6679

VERDUN, QUE.

Palaiykite Tuos Biznieriūs, Kurie Skelbiai LAUDIES BALSĖ

Kas R

Kataraktas

Kataraktos atrodos atrodo skopą būk t stiklas. Jis je. Kitaip p nelis (lenza gausia dė Tačiau yra apie 20 me yra daug n taraktos.

Katarakt siranda nu čių, dėl įva atvirų lėmp hoflavino, akys daugi.

Homeopa sako, kad t dėl stokos l kių drusko kitų įvairi ū, kaip ta

Homeopa rekomendu dyti su gy Alopatic mendoja

Yra daug kurie dažn operacija i iš gyvybės gali dėl kat pasitraukti

Mes man to operacij liga. Gydy patingai d Geriau būt nereikėtų.

gonis turi akinius pe orarykštė atsidaro ir sidaro po l jos labai tamsaus s daug prila šviesoje ir sugyja.

Spalvuoti America Ophthalm daugybė tokių, dėl

Kas Reikia Žinoti Apie Akis

Rašo Dr. J. F. Borisas

Kataraktas

Kataraktas iš savo išvaizdos atrodo per ophthalmoskopą būk tai koks minkštas stiklas. Jis auga akies viduje. Kitaip pasakius, akies žirnelis (lentas) sukietėja daugiausia dėl senyvų žmonių. Tačiau yra ir jaunų žmonių apie 20 metų amžiaus, kurie yra daug nukentėję nuo katarakto.

Kataraktas daugiausia atsiranda nuo įvairių akių karščių, dėl įvairių blogų šviesų, atvirų lempų ir dėl stokos riboflavino, kuriuo žmogaus akys daugiausia maitinasi.

Homeopatiškas mokslas sako, kad toji liga atsiranda dėl stokos kūni fosforo, kalcio druskos, naphthalino ir kitų įvairių druskų, mineralų, kaip tai silikos.

Homeopatikai gydytojai rekomenduoja kataraktą gydyti su gyduolėmis.

Alopatikai gydytojai rekomenduoja operaciją.

Yra daug drąsių gydytojų, kurie dažnai išsireiškia, kad operacija nėra pavojinga ir iš gyvybės tarpo žmogus negali dėl katarakto operacijos pasitraukti.

Mes manome, kad katarakto operacija yra labai sunki liga. Gydymas negreitas, ypatingai dėl senyvų ligonių. Geriau būtų, kad operacijos nereikėtų. Po operacijos ligonis turi nešioti spalvuotus akinius per ilgą laiką. Akių orarykštė (Iris lėlė), kuri atsidaro ir uždaro šviesą, pasidarė po katarakto operacijos labai nervuota. Todėl tamsaus stiklo akiniai maždaug prilaiko akis vienodoje šviesoje ir taip greičiau akys sugyja.

Spalvuoti Akiniai

American Academy of Ophthalmology nurodo, kad daugybė įvairių darbų yra tokių, dėl kurių spalvuoti a-

kiniai būtina yra reikalingi. Darbai, kurie reikalauja tankiai žiūrėti į viršų, labiausia vargina akis. Darbai toki kaip kriaucių, vargina daugiausia akių muskulų ir akių buolių plėveles. Todėl dėl kriaucių (ne visų) reikalingi akiniai spalvuoti. Kriauciai turėtų nešioti daugiausia vieno stiklo (Crown glass) akinius tada, kuomet dirba (Bifocals Ultex). Gi kuomet savo darbą užbaigia, turėtų nešioti Bifocals Panoptik. Dvi poros akinių dėl kriaucių reikalinga būtina.

Tikrai pasakius, dėl visų žmonių dvi poros akinių reikalinga.

Aš nuo savęs patarčiau suaugusiems žmonėms nešioti

trilypius ir regėti natūraliai (Trifocals). Tai yra vienišas apsaugojimas nuo kataraktų ir kitų akių ligų, ypatingai galvos skaudėjimo.

Ar Seniai Žmonės Dėvi Akinius?

Tikrų žinių mes neturim. Pasakojama, kad Maiziešius dėvėjo akinius. Paskiau seka Pythagoras ir dar vėliau Virgilius. Tai buvo prieš Kristaus laiką.

Iš įvairių rekordų, kurie yra žinomi, mums atrodo, kad akinius atrado kiniečiai ar senovės žydai.

Tačiau negalima prirodyti. Kiniečiai ir žydai daugiausia yra žemažiūriai, trumparegiai, myopykai ir dėl to buvo priversti ieškoti būdų, kas galėtų padidinti jų regėjimą.

Dabar mūsų gadyneje daugiausia vokiečiai trumparegiai vien tik dėl to, kad jų

darbai maždaug yra techniškai ir daug reikalinga žiūrėti iš arti. Todėl vokiečiai ir yra daugiausia trumparegiai.

Džiova

Džiova yra labai pavojinga akims. Tačiau džiova palieka mokslo apveikta. Todėl turime tuo didžiulis.

Žinoma, džiova yra tokia liga, su kuria reikalinga skaitytis, nes džiova, kad ir užkariauta, vistiek reikalinga suprasti ir rimtai ją gydyti. Džiovos simptomai daugiausia galima pažinti:

1. Nuolatinis kosėjimas gali būti džiovos simptomas.
2. Su krauju kosėjimas.
3. Spianduliai, kuriuose

randasi kraujo.

4. Nupuolimas kūno svorio ir pageltonavimas odos.

5. Prastas regėjimas, debesuota nuolatos šviesa ir sudžiūvimas akių. Akys pasidaro daug mažesnės.

Vaistas yra šiuo tarpu vyriausias: Streptomycinas.

Taipgi daugybė kitų vaistų reikalinga vartoti džiovos gydyme. Plaučių džiovai, kuomet ji įsisenėjusi, reikalinga operacija.

PRIGERĖ KETURI JŪRŲ KADETAI

TORONTO. — Toronto ežere, apsivertus valčiai, prigėrė keturi jūrų kadetai, o kiti penki buvo išgelbėti.

Lietuvis Plumberis

(J. Lisauskas)

Įrengiam Aliejinį Apšildymą
Atliekam Kitus Plumberio Darbus
Darbas Garantuotas — Pricinama Kaina
148 WESTMINSTER AVE. Tel. LA. 5191
TORONTO

Laidotuvių Reikale Kreipkitės Pas

Bates & Dodds

FUNERAL SERVICE LIMITED

A. E. RAPER, Managing Director

931 QUEEN ST. W. — Toronto — EMpire 3-0681

Lietuviška Valgykla

UNION CAFE

387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT.

Šviežias Maistas. Geras Pasirinkimas Įvairių Lietuviškų Valgių. Turime Kambarių Apsistojimui.

Savininkas Ch. Pampalas

Telefonas: 46917

B. W. Miller & Company

Didžiausia Gėlių Parduotuvė

Gėlės dėl visų įvykių — vestuvių, parengimų, laidotuvių ir t. t.

1961 Dufferin St. OL. 1101

Toronto

OLD COUNTRY MEAT MARKET

WHOLESALE & RETAIL

Dėl kasdieninio naudojimo, piknikams, baliams ar vestuvių pokyliams didelis pasirinkimas visokios šviežios ar rūkytos mėsos paruošiamos vietoje, taipgi dėl visokių kitų maisto produktų prašome kreiptis:

444 Queen St. W. EM. 4-4881

(Arti Spadina)

Toronto

Elora Flower Shop

396 College St. RA. 5459

RA. 4228

Specializuojamės Prirengime Gėlių Vestuvėms ir Kitiems Reikalams

Po darbo valandų telf.: OR. 4175

Yorke Brothers

Funeral Chapel

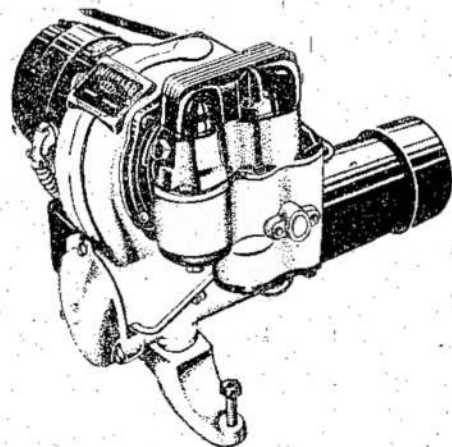
Erdvi Kopyčia ir Jaukūs Kambariai

2357 Bloor St. W. LYndhurst 5241

TORONTO

WINKLER'O Žemo Spaudimo Oil Burner'iai

Yra Geriausi Pasaulyje

- Sutaupo iki 25% aliejaus
- Degina visų rūšių aliejų
- Mažiau kainuoja aptarnavimas
- 24 mėnesiai išsimokėjimui
- 10% pigiau Liaudies Balso skaitytams
- Taipgi dedame ir kitų išdirbysčių Oil Burner'ius

Garney & Co.
15 BARTON AVE.

Toronto, Ontario
Tel.: ME. 2554

I. ERENBURGAS

AUDRA

(Tąsa)

Paskui prasidėjo dykuma: vokiečių „žibintai“ nepalikdavo nieko. Nakčiai toli aplinkui degė kaimai. Sunku buvo kvėpuoti nuo svilėsių. Laukuose drybsojo vokiečių nušautos karvės milžiniškais išputusiais pilvais. Kai kur gyventojai grįžo į supleskinčius sodžius; moterys pasakojo: „Regime, vokiečiai blaškosi, mes — į kanapynus, išsislapstėme nuo tranų...“ Viename kaime Osipas rado senį, kuris sėdėjo kapinėse; vokiečiai viską sugėdino, žmones išsivarė, beliko tik tai šenis sunkiais tartum raganiais vokais, kuriam nebe mielas buvo šisai margas pasaulis. Kitame kaime Osipas išvydo nukirstas obelis, tebevirpėjo nesuspėję pajuosti jų lapai, o dideli vaškiniai obuoliai tarytum baigė nokti rugpiučio saulėje. Šitie tvarkingai nukirsti medžiai buvo baisesni už degesius; Osipas nusigręžė, žmonių apmaudo aklybės prisėgta.

Sužeistas seržantas Selickis nenorėjo eiti į sanitarinę batalijoną, jis tarė Osipui: „Noriu juos išvyti...“ Tuo gyveno visi — išvyti, Užmiršo ir nuovargi, ir ilgesį; žmones krėtė linksmumo, pykčio, nekantrumo drugys.

Manyta, kad vokiečiai pamėgins laikytis prie Desnos — plati upė, dešinysis krantas status. Buvo kalbama, kad čia einas „Rytų pylimas“, apie kurį vokiečiai nesųkį buvo rašę savo proklamacijose; Papulkininkį Medvedevą paėmė į armijos štabą; pulkui dabar vadovavo Osipas. Jis nuvyko į Minajevą batalijoną apžiūrėti, kur geriau persikelti per upę. Ilgai ieškoję, rado tinkamą vietą; dešiniame upės krante buvo griūtis, kalvos apačia ėjo siauras smėlio ruožas; nusprendė ten įsitaisyti prieplauką. Pionieriai tempė telefono stulpus, rąstus, greituoju kalė keltus. Per Desną persikėlė taip sparčiai, jog vokiečiai sumišo, ir mūšis buvo trumpas.

Minajevas sėdėjo ant suolo — žemai Desna, aplinkui Černigovo griuvėsiai. Vokiečiai buvo sunaikinę šitą miestą dar keturiasdešimt pirmaisiais, ir akmenys, apžėlę žolėmis, gėlėmis, smulkiais brūzgynais, atrodė, lyg senovės griuvėsiai... Roma... Tik tai surūdijusios iškabos retkarčiais teprimindavo, jog šito miesto dar neseniai gyventa, čia būta bibliotekos, ten prekiauta vynu ir vaisiais... Buvo šilta ankstyvo rudens diena. Auksu žėrėjo kaštonų lapai. Minajevas

šypojojosi — kur kas maloniau žiūrėti į Desną, kai jinai užpakalyje... Jis pirmą kartą matė Ukrainą, ir peisažas jį žavėjo šiauriečio akiai neįprastu spalvų gausumu, kontūrų išbaigtumu.

Paskui Minajevas nužygiavo bulvaru. Jis pamatė Oliją. Ji sėdėjo viena ir taip pat gėrėjosi panorama. Jis norėjo pajuokauti ir negalėjo. Nuostabu, pagalvojo jisai, esu laikomas pirmutiniu pašaipininku, Osipas vakar pasakė „armijos Šcedriną“, o, tarp kitko, Olios akivaizdojė mūsiškis Šcedrinas elgiasi lyg paprastas teliukas.

Jis atsisėdo greta, ėmė sausą žagarėliu kažin ką vaizduoti smėlyje, nusišluostė skepetaitė veidą stebėdamasis — vėsu, o man kažin kodėl karšta... Galų gale jis tarė:

— Gražus vaizdas...

Olia atsakė „taip“ ir suskliaudė ausis: ar tik nenori kapitonas pasitycioti ja? Visi privengė Minajevą — jis turėjo per daug aštrų liežuvių, o labiausiai jo bijojo Oliją todėl, kad kapitonas, kaip kad jinai sau prisipažino, jai „klaikiai patiko“. Olijai buvo šėvyniolika metų; prieš karą jinai tolydžio išimylėdavo — istorijos mokytoją, Vachtangovo teatro aktorių, vieną šaunų aukštosios mokyklos klausytoją; tikriau sakant, jai atrodė, kad jinai išimylinti; ji rašydavosi į dienoraštį: „Šį kartą lemiamasis susitikimas“ arba „jisai šoko visą vakarą su Varia, bet aš išdidi ir šito jam neatleisiu“; o praslinkus mėnesiui, sąsiuvinio paraštėse pažymėdavo: „Visa tai vaikščius, valandėlės susižavėjimas, ir tiek...“ Taip, ligi karo ji norėjo išimylėti, kaip reikiant, juk knygoje meilė buvo kažin kas kilnu ir nesuprantama. Fronte ne svajoti rūpėjo; ir tai, ką jai teko pamatyti, privertė ją atšalti meilei: ryšininkė Liudra gyveno su majoru Koškariovu, paskui su leitenantu Nesterovu. Kapitonas Zolotuchinas susidėjo su gailėtingąja seserim Abramceva, sakėsi turįs Jaroslavyje šeimą, pas kurią jis grįšias po pergalės, o gailėtingoji sesuo — „fronto draugė“. Tokias žmonas — mėnesiui ar metams — vadino „PPŽ“ („Judamoji lauko žmona“), jas užgauliai pašiepėdavo. Mama parašė Olijai, jog Kovrigino žmona, pasigavusi naują vyrą, sako: „Aną gali užmušti, o šitas užnugaryje ir turi nuolatinį pajamų...“ Šlykštu! Jeigu meilė šitokia, tai geriau jau be meilės... Kapitonas Minajevas tuo geras, jog nekrepia akių į mo-

teris. Jis, aplamai, yra išmintingas vyras, majoras Alperis teisingai yra pasakęs: „Tai kultūringiausias karininkas pulke...“ Vienas dalykas blogas: kapitonas moka taip pajuokauti, jog žmogus paskui vaikščioji kaip apšutintas. O jisai po valandėlės nė nebeatsimena, ką pliaukšterėjęs...

Minajevas nenusimanė užkariavęs Olios širdį; jis sėdėjo greta ir sumišęs tylėjo. Jis norėjo pasakyti esąs ne vaikas ir ne plepys, o štai Olijai jam iš tikrųjų patinkanti; bet jis nežinojo, kaip tai pasakius. Ateidavo į galvą romantiškų istorijų, anekdotų, Lermontovo ir Heinės eilėraščių, bet visa tai netiko. Jis bijojo įžeisti Oliją. Nesųkį juodu likdavo vienu du blindaže ar žeminėje, Minajevas norėdavo pasakyti ką nors meilu, bet neišdrįsdavo. „Armijos Šcedriną“ buvo drovus, ir plepėdavo jisai, gal būt, kaip tik dėl sielos drovumo. Ir štai dabar ar dėl to, jog Desna užpakaly, ar todėl, kad jis išvydo atskleidusio prieš jį žemėvaizdžio grožį, jis tarė netikėtai ir Olijai, ir sau pačiam:

— Žinote, ką Olenka, kai baigsis karas, jei manęs neužmuš ir jeigu jūs neprieštarosite, mudu su jumis imsim ir susituoksim. A?..

Olia paraudo: ji taip ir žinojusi! Kapitonas numanęs jos jausmus ir nutaręs pasitycioti ją. Ji atsistojo.

— Drauge kapitone, leiskite būti laisvai?

Kvailys, kalbėjo sau paskui Minajevas, kodėl aš nutariau, kad jinai sutiks? Nuostabi mergina, ji turi gal kokią dešimtį garbintojų. O kas aš toks? Dabar, batalijono mastu, aš — dar asmenybė, bet pasibaigs karas, ir draugas Minajevas bus kažin kas vidutinis tarp nebaigusio mokytojo teisininko ir pramuštgalvio iš provincijos „kultūros parko“. Be to, noris kaip kalakuto ir visiškai nemoku šokti, aišku, kad mergina išsiveidė! Ir pasakiau kvailai, lyg kad: „Kai baigsis karas, nueisim į kiną“... O gaila... Rodos, antros tokios nerasiu, atseit merginų daug, bet kad patiktų — šito galima visą amžių laukti... Ką gi darysi, grįšime prie einamųjų reikalų, tuo tarpu, atrodė, teks eiti ligi Berlyno. Paskui galima bus skendėti mintyse apie viengungio gyvenimo tuštybę.

Minajevas šaipėsi iš savęs, o jam buvo nelinksma. Černigovas kažin kaip iššyk tapo niuresnis; jo griuvėsiai dabar atrodė tragiški. Nė vieno miesto, šunsnukiai, nepaliko! Rašo „atkeršysim“. Tarytum man lengviau nuo to, jog supleškins kokią nors Vokietijos miestą!..

Po savaitės jis sėdėjo pirkioje, skaitė laikraštį. Olijai budėjo prie telefono. Pirmą

sykį po nelemtojo pokalbio apie meilę juodu buvo likę vienu du. Minajevas tarė:

— Juokinga — vokiečiai išvogė Musolini. Italiją jie prarado, nori išlaikyti saubent dučę... — Staiga kitu balsu jis paklausė: — Olijai, pasakykite man tiesą, ar jūs ant manęs pykstate?

Olia paraudo, o kai ji raudavo, tai būdavo labai žymu; mokykloje ją erzindavo: „Meluoti nemoki“, ji atsakydavo pasipiktinusi: „Aš ir nemeluojau, mano oda tokia.“ Ji vos tesusilaikė neišbėgusi iš pirkios. O Minajevas nuleido nuo jos akių. Galiausiai ji susnibzdėjo:

— Kam jūs mane erzinate?

Jis priėjo prie jos.

— Aš jūsų neerzinu, Olijai. Tai mane laimė erzina...

Paskui juodu negalėjo atsiminti, kaip viskas atsitiko. Rodos, Minajevas paglostė Olios ranką. O, gal būt, jinai pirmutinė, norėdama paslėpti susijaudinimą, įkniaubė veidą į jo petį.

— Pasibaigs karas, ir jūs mane mesite, — staiga tarė Olijai.

— Pažiūrėk į mane, Olenka. Argi šitokie meta? Šitokie meta, tai tiesa... O mudu su jumis būsime keistuočiai — nemesime vienas antro: pirmą, kilnūs jausmai, žodžiu sakant, suprantama, antra, mudu su jumis drauge kariavome ištisus metus. Gal būt, dar teks... Aš manau, jog tu gali man sakyti „tu“ ir, aplamai, nėra ko laukti, kol Hitleris sušuks: „Hitler kaput...“

Kai Minajevas važiuojo į komandavimo punktą pas Osipą, jis jaudinosi — pasakyti, jog vedu, ar geriau nuslėpti?

Osipas buvo nepaprastai susijaudinęs:

— Mūsų armiją perduoda Pirmajam Ukrainos. Suprantai, ką tai reiškia? Dalyvausime Kijevo puolime, štai kas! Dabar kryptis Pakulis — Pasieka. O paskui — Dnieprą. Persilaužimas aiškus, fricų nebe tos nuotaikos. Na, o ir mūsiškių... Šiandien vienas kovotojas sako: „Skubu“, aš jį klausiu — kur, jis atsako: „Metas baigti...“ Fricai tikisi prie Dniepro žiemą praleisti, manau, neleisim. Kvepia pabaiga...

— Aiškiausiai, — tarė Minajevas. — Aš tau patieksiu dar vieną įrodymą, visai iš kitos srities — aš nutariau vesti. Tu ką, netiki? Visiškai tikras dalykas, ir tu ją pažįsti — Olga.

Osipas negalėjo atsipeikėti. Na, taip, yra tokia Olga, rodos, rudukė... Bet kuo čia dėta „vesti“?..

Minajevas tartum atspėjo jo mintis:

— Geriausia tavo žodžių iliustracija. Argi aš būčiau galėjęs apie tai pagalvoti prieš metus — ant to pra-

keikto milžinkapėlio?.. Juk jeigu man būtų pasakę, kad aš po metų pasipiršiu pagal visas taisykles, aš būčiau pasiuntęs velniop... Aš tuomet galvoju greičiau apie laidotuves negu apie vestuves. Tu pats pasakei „persilaužimas“... Ar pritari pasirinkimui?

— Kodėl gi ne? Jinai, rodos, rimta... O, aplamai pažėmus, nuostabu... Visus pajuokdavai, gyreisi, jog tu nieko neturįs, ir staiga šmaukštėdu... Tarp Desnos ir Dniepro... Kaip romane...

Minajevui išėjus, Osipas pirmą sykį pagalvojo apie tai, jog karas būtinai pasibaigs, jog jis pats sugrįšias į Kijevą, parvyksiančios Raja, mama su Alenka. Gal būt, mama mirusi? Raja neatsako, kai aš klausiu kaip mama. Žinoma, mamai sunku pergyventi tokie dalykai — išvykimas, gyvenimas evakuacijoj. Šėšiasdešimt ketveri metai, amžius nebe tas. Staiga Osipui pasidarė baisu, kad Raja fronte. Iki šios dienos tatau atrodė jam natūralu, o šiandien jis sielvartingai pagalvojo: suprantama, kad aš kariauju, bet kodėl Raja?.. Jis panoro paprastos laimės — žinoti, jog pasibaigus karui, rasi pačią namus. Be šito ir kariauti sunku... Gal būt, jį bus sujau-dinę Minajevos žodžiai — moteris, meilumas, jaukumas įsibrovė į karo pasaulį. O gal širdį sugraudino Kijevo artumas? Armijos vadas vakar pasakė: „Dabar netrukus...“ Taip, Kijevas visai arti... Žinoma, mes žygiuojame labiau į šiaurę, į Černobilį, bet vis dėlto arti... Jis ėmė matuoti pirštais dviejų kilometrų žemėlapi. O širdis nerimo. Viskas priminė jam gimtąjį miestą — medžiai, šnektai, žvaigždės. Jis matė kuprotą gatvę, kuria kopdavo su Raja. Nejaugi juodu vėl eis drauge į sodą?.. Raja įduino ilgas blakstienas, kalbėjo: „Na, kuo čia dėtas Jaščėnka? Argi aš galiu jam pasakyt, kaip aš tave myliu? Tu nieko, nieko neišmanai!“ O juk tai tiesa — jis tuomet daug ko neišmanė, viskas buvo tartum pagal planą. Iš tikrųjų kur kas sudėtingiau. Šalia Stalingrado jis per tris mėnesius suprato daugiau negu prieš tai per trisdešimt metų... Kad tikėtai Rajai nieko pikto neatsitiktų! Mudu niekados nesiskirsime... Pergyvenus šitokius dalykus, paskui nebegalima besiskirti nė vienai dienai...

Jis išėjo valstietį:

— Kiek!

Greta s tankistas, j lė ranką pr tai tarė:

— Draug mudu su s kiek iš čia lyno?..

Rugsėjo trečiadienį, vis, prasidė Mokyklos u siejus Niko ka pasakė l jungti šia kultūrą, n pateisinti f mą ir išaug timo dirva: naus vokišl Kalbą jis l anksto ir jaudinimo dievui, atšn jisai, išėda

apie ateitį, t kė, jog nega kad pritryn les. O aš š galvoju apie vedžiau. N paika fronte yra rimčiau su, kokias a saulyje, ko jai betruksi cijos ir akir si dešimties rengėsi stot stitutą, bet valia tapo tikriausiai j visiems, be pasakė, jog linksmas, ta vo apibrėž motule, net du įgriūsim griebisiusi kad fiuret kaip kad d atveju, teks gioji motul sioje ateity, ties ir jo it rosios pusė

Jis išėjo valstietį:

— Kiek!

Greta s tankistas, j lė ranką pr tai tarė:

— Draug mudu su s kiek iš čia lyno?..

Rugsėjo trečiadienį, vis, prasidė Mokyklos u siejus Niko ka pasakė l jungti šia kultūrą, n pateisinti f mą ir išaug timo dirva: naus vokišl Kalbą jis l anksto ir jaudinimo dievui, atšn jisai, išėda

Jis išėjo valstietį:

— Kiek!

Greta s tankistas, j lė ranką pr tai tarė:

— Draug mudu su s kiek iš čia lyno?..

Rugsėjo trečiadienį, vis, prasidė Mokyklos u siejus Niko ka pasakė l jungti šia kultūrą, n pateisinti f mą ir išaug timo dirva: naus vokišl Kalbą jis l anksto ir jaudinimo dievui, atšn jisai, išėda

Jis išėjo valstietį:

— Kiek!

Greta s tankistas, j lė ranką pr tai tarė:

— Draug mudu su s kiek iš čia lyno?..

Rugsėjo trečiadienį, vis, prasidė Mokyklos u siejus Niko ka pasakė l jungti šia kultūrą, n pateisinti f mą ir išaug timo dirva: naus vokišl Kalbą jis l anksto ir jaudinimo dievui, atšn jisai, išėda

Jis išėjo valstietį:

— Kiek!

Greta s tankistas, j lė ranką pr tai tarė:

— Draug mudu su s kiek iš čia lyno?..

Ches Dirbam Darbas 699 prie

apie ateitį, tai jis man atsa-
kė, jog negalys galvoti todėl,
kad pritrynęs ant kojų pūs-
les. O aš štai ne tikrai kad
galvoju apie ateitį, bet net
bedžiau. Nemanyk, jog tai
palka fronto avantiūra, Olga
na rimčiausią mergina iš vi-
gu, kokias aš esu sutikęs pa-
sulyje, kone akademikas,
bet trūksta tikrai diserta-
cijos ir akinii. Ji yra baigū-
dešimties metų mokyklą ir
stengėsi stoti į pedagoginį in-
stitutą, bet likimo ir Hitlerio
valia tapo ryšininke. Ji tau
priešais patiks, ji patinka
visiems, be to, jiniai šiandien
pasakė, jog aš deduosiu esąs
linksmas, tai mėgstamas ta-
vo apibūrinimas. Brangioji
motule, netrukus mudu abu
įgriūsime pas tave. Aš
priešiuosi visų priemonių,
kad fiurerio nenuždiantų,
kaip kad dučės, blogiausių
atveju, teks jį nudėti. Brang-
ioji motule, lauk artimiaū-
sioje ateityje kvailo savo Mi-
tos ir jo itin nekvailos ant-
rosios pusės!”

Jis išėjo ir paklausė seną
atstietį:

— Kiek kilometrų iki Pa-
tulio?

Greta stovėjo linksmas
tankistas, jis išsitiesė, pakė-
lė ranką prie pilotės ir rim-
tai tarė:

— Drauge kapitone, štai
mudu su seneliu svarstėm,
kiek iš čia kilometrų ligi Ber-
lyno? ..

—o—

Rugsėjo aštuntą dieną,
trečiadienį, savaitę pasivėla-
vus, prasidėjo mokslo metai.
Mokyklos direktorius Alek-
siejus Nikolajevičius Stešen-
ka pasakė kalbą: “Būdami į-
jungti šiandien į Europos
kultūrą, mes pasistengsime
pateisinti fiurerio pasitikėji-
mą ir išauginti piovėjų švie-
timo dirvai, kuri yra šau-
naus vokiško ginklo suarta.”
Kalbą jis buvo pasirašęs iš
anksto ir vis dėlto iš susi-
jaudinimo mikčiojo. Dėkui
dievui, atšnekėjau, pagalvojo
jisai, išeidamas iš mokyklos.

Bulvaro kampe prie jo priėjo
dantų gydytojas Levšinas:
— Ar žinote naujieną?
Tik šis dalykas — didžiausia
paslaptis. . . Man papasakojo
stoties komendantas, aš jam
įdėjau danties vainikėlj. . .
Jie pradėjo evakuotis. . .

Nuo šitos valandos Alek-
siejus Nikolajevičius nebete-
ko ramybės. Jam atrodė, jog
kažin kas veržia jam gerklę,
jis negalėjo nuryti seilių, ne-
galėjo atsikvėpti. Dešimtą
kartą jis perskaitė žinių san-
trauką: “Kova iš abiejų pu-
sių pasiekė negirdėto įtūzi-
mo. . . Nors priešas praneša
mus tiek žmonių, tiek ir tech-
nikos gausumu, Sovietams
niekur nepasisekė pralaužti
Vokietijos fronto. . . Ten, kur
buvo imtasi judesių tikslu iš-
vengti karo veiksmų, jie bu-
vo vykdomi visiškai tvarko-
je, sugriovus visus svarbius
objektus. . . Visiškai sugriau-
tos Donco baseino kasyklos
yra planingai paliktos mūsų
kariuomenės. . . Ypačiai pa-
sižymėjo septyniolikosimtojo
grenadierių pulko trečiasis
batalionas, vyresniojo leiten-
nanto Kechto vadovauja-
mas. . .” Taip visi rašo, kai
būna rieta. . . Vokiečius ku-
lia, tai aišku. . . Vakar Juš-
čenka sakė, jog bolševikai
Konotope, aš nepatikėjau, o,
matyt, būta tiesos, jeigu vo-
kiečiai pradėjo kraustyti.

Gal būt, raudonieji jau Bach-
mače, kas žino. . . Tokiam
vyresniajam leitenantui
Kechtui bepigu, paspruks ir
dar gaus ordiną. . . O kas bus
man. . . Nėra su kuo pasitar-
ti. Vieni nubėgs į gestapą,
pasakys, jog aš keliu paniką.
Kiti. . . Kiti laukia raudonų-
jų, jie pasakys “nieko nėra
baisaus, likite”, o paskui pa-
kars. . . Ir Tonios nėra. . .

Antonina Petrovna mirė
gegužės mėnesį. Rytą ji pa-
ruošė pusryčius, sulaidė vyro
drobinį švarką, dūsavo, kaip
visuomet, jog nebepamaty-
sianti Valios, paskui atsigulė
ant sofelės, pasakė: “Lioša,
duok man vandens — širdis
pyksta. . .” Kai jisai atnešė

stiklą vandens, ji jau buvo be-
nuovokos, mirė prieš atvyks-
tant daktarui. Aleksiejus Ni-
kolajevičius suprato, jog nuo
susikrimitimo nemiršta ma,
Tonia turėjo širdies ligą, ir
vis dėlto jis galvojo, kad
žmona “pati save sugrauzū-
si”; jeigu nebūtų buvę šitos
“košelės” (šitai Aleksiejus
Nikolajevičius pats vienas
vadindavo karą), tai būtų iš-
gyvenusi dar dvidešimt me-
tų.

Aleksiejus Nikolajevičius
elgėsi su žmona atlidžiai:
ką jiniai išmananti apie poli-
tiką? O dabar jisai kalbėjo
sau: Tonia buvo teisi: vokie-
čiai mane apmovė.

Jis niekuomet nemėgo bol-
ševikų. Bet kas šitai žinojo?
Tiktai žmona. Net Valiai
esant jis nepasakydavo nieko
nereikalinga, daugijų dau-
giausia, ką leisdavo sau, tai
pasijuokti Majakovskio eilė-
raščių ar Osipo tarimu. An-
tonina Petrovna, supranta-
ma, žinojo, kaip josios vyras
žiūri į tarybinę tvarką, bet ir
ji nepritarė “naujovėms”.
Kaipgi atsitiko, kad vyro ir
žmonos, išgyvenusių drauge
trisdešimt metų, vidinės pa-
žiūros emė skirtis kaip tik
tuomet, kai sutarimas buvo
reikalingiausias? Tai prasi-
dėjo pirmomis karo savaitė-
mis. Antonina Petrovna sa-
kė, kad reikią evakuotis, su-
rasti Valią. Aleksiejus Niko-
lajevičius šūkavo: “Gulėti
ant šiaudų? Labai tau dėkui!
Bolševikų dainelė sudainuo-
ta. Tegu jie sau sprunka,
mudviem niekas negresia. . .”
Antonina Petrovna tebekar-
tojo viena: “Tokiu laiku rei-
kia būti prie Valios. . .” Vy-
ras atsakydavo: “Kvailybės.
Iki žiemos karas pasibaigs.”

Atėjo vokiečiai. Aleksiejų
Nikolajevičių sukrėtė tankų
ir mašinų daugybė, karinin-
kų elegantiškumas, linksmas
kareivių juokas: tikrieji nu-
galėtojai. Jisai susimąstė
apie savo gyvenimą ir supra-
to, jog gyvenęs ne taip, kaip
jo norėta. Svajoto tapti pro-
fesorium, o kas jisai? Moky-
tojas, gyvena diena iš dienos,
ir viskas. Koks nors Alperis
daugiau reiškia negu jisai. . .
Galų gale ir įkyrėjo — susi-
rinkimai, tezės, marksizmas,
atskaitymai. . . Gerai, kad
visa tai pasibaigė!

Kai Chana sušuko išaida-
ma: “Čia mano kojos nebe-
bus”, Antonina Petrovna ta-
rė vyrui: “Kam tu ją įžeidei?
Kuo ji kalta?” Aleksiejus Ni-
kolajevičius atsakė: “Vien
jau tu, jog pagimdė bolševi-
ką. . .” Paskui jie sužinojo
apie Babij Jar. Antonina
Petrovna verkė, kartojo:
“Už tai mus dievas nubaus.”
Jos žodžiai pykino Aleksiejų
Nikolajevičių. Kuo čia dievas
dėtas? Tonia niekuomet ne-
vaikščiojo į cerkvę. . . Ir
svarbiausia — kuo čia dėti
mes? Juk manęs Babij Jar
nebuvo. . .

Vienai valandėlei jis su-
svyravo — prisiminė jaunys-
tę, kai Kijeve tolydžio keitė-
si valdžios — buvo hetman-
as, paskui atėjo petliūrinin-
kai, paskui bolševikai, pas-
kui denikininkai ir vėl bolše-
vikai. . . Pavojinga pastatyti
ant vokiečių kortos — kas
žino, kaip viskas apsisvers?
Bet frontas greitai pasistū-
mėjo nuo Kijevo, vokiečiai
priėjo prie Maskvos, apsupo
Leningradą ir Aleksiejus Ni-
kolajevičius tvirtai patikėjo
Hitlerio triumfu. Jis dirbo
miesto valdyboje, buvo mo-
kyklos direktorium, sakė
praktikas, pradėjo rašinėti
straipsnius vietos laikrašty-
je “Mezapininko” slapyvard-
žiu. Kai pereitą vasarą vo-
kiečiai pasiekė Kaukazą, jis
džiūgaujamas kalbėjo žmo-
nai: “Kieno buvo tiesa? . . .”
Užuot atsakiusi, ji verkė:
“Kur dabar Valia? . . .”

Antonina Petrovna tylėjo,
bet vyras jautė jos nepritari-
mą. O kartą, perskaičiusi jo
straipsni, antrašte “Raudo-
nosios Armijos mirties šo-
kis”, Antonina Petrovna ta-
rė: “Negerai šitai, Lioša. . .
Kad ir kažin kokie būtų, o
vis dėlto saviškiai. . .” Alek-
siejus Nikolajevičius įsikar-
ščiauo, šūkavo, jog nepake-
sias savo namuose “čekisti-
nių kalbų”. Tai buvo pereitą
rudeni, pusė metų prieš An-
toninos Petrovnos mirtį.

Tonia mirė laiku, galvojo
dabar Aleksiejus Nikolajevi-
čius. Žinoma, ji nieko nenu-
simanė apie politiką, bet mo-
terys turi kažin kokią ypa-
tingą uoslę. Be reikalo aš jos
nepaklausiau. Galėjau eva-
kuotis. Galėjau likti čia ir
tyliai tūnoti. Lievšiniui rau-
donieji nieko nedarys. O jis
prie vokiečių gyveno kaip
inkstas taukuose, gydė dan-
tis gestapininkams, grobstė
iš kairės ir dešinės, pasiėmė
daktaro Mendelevičiaus roja-
lį. Bet jis nepareikšdavo sa-
vo pažiūrų. . . Kodėl aš lin-
dau? . . . Po laiko suvokiau. . .
Norėčiau pasižiūrėti į žmo-
nes, kurie keturiasdešimt

antrųjų metų vasarą abejo-
jo vokiečių pergale! Buvo,
žinoma, fanatikų, kurie ir
tuomet mėtė proklamacijas,
net šaudė. Bet tai — politi-
kai, jie eina į kartuves taip
pat natūraliai, kaip aš einu
į mokyklą. O paprasti žmo-
nės, kaip aš, stengėsi už-
megzti pažinčių su vokie-
čiais, gauti buvusio atsakin-
go darbuotojo butą, čiuptelė-
ti žydų baldus. Užteko man
pasakyti Ropui, jog aš kentė-
jau prie bolševikų, ir viskas
emė suktis — paskyrė direk-
torium, pakvietė iškilmingan
posėdin, padėjo parašą po dė-
kojamąja telegrama. . . O da-
bar raudonieji mane pakars.
Kuo aš galiu pasiteisinti? Jie
nepatikės, jog aš nekenčiu
vokiečių. O tai tiesa. Vokie-
čiai žiūrėjo į mus su panieka,
storžieviškai slgėsi, galima
buvo manyti, kad jie yra na-
mie, savo krašte. Išvažiuos,
o mus paliks likimo valiai. . .
Jiems rūpi kažin koks vyres-
nysis leitenantas — į mane
jiems nusispiauti. . .

Vakare atėjo Juščenka,
pasakė, jog raudonuosius su-
stabdė, Kijevo nieku gyvu
neatiduosią — Dniepru einas
“Rytų pylimas”, vakar atvy-
kusį vieno vokiečių specialis-
to šeima, tad kalbos apie
evakuaciją melas. . . Alek-
siejus Nikolajevičius atkuto.
Eidamas gulti, jis pasiėmė
laikraštį, perskaitė apie mo-
bilizaciją darbams: “Mūsų
jaunikaičiams ir merginoms
suteikta galimybė pamatyti
gražiausią pasaulį šali —
Didžiąją Vokietiją. . .” Šau-
kia gimusius 1927 metais.
Aleksiejus Nikolajevičius nu-
sisypsojo: išsiųs Lievšino
dukterį, tegu jis nesidžiau-
gia, jog visus prašokęs gud-
rumu. Ypačiai Aleksiejų Ni-
kolajevičių nuramino vokiš-
ko filmo “Baltošios alyvos”
recenzija. Atsidavė melei,
lyg niekur nieko. . . Ne, Vo-
kietija — galybė, bolševikai
kiečių niekuomet neįveiks!

(Bus daugiau)

ATLANTIC CITY BEDDING
& UPHOLSTERING COMPANY
 Chesterfields, Studio Couches & Mattresses
 Dirbami Pagal Užsakymą, Apdengiami ir Taisomi
 Darbas Garantuotas — Aproxavimas Nemokamas
899 Bloor St. W. LOMBARD 1438
 prie Ossington Toronto
 Sav. John Kamichaitis

TAYLOR'S REGENT
 SERVICE STATION
 College and Lansdowne Kampas
Telefonas: ME. 9028
 (Dabrovolskių Zentas)

Mes Dabar Parduodam

Geriausios Rūšies Futras,
 Žakietus, Skraistes ir
 Kalnierius

- Siuvam Pagal Mierą,
- Parduodam Gatavus,
- Taisom, Perdirbam,
- Pakeičiam Fasoną

Darbas Garantuotas

PRINCESS FASHION FURS
506 Queen St. West
 Telefonas: EMpire 3-8884
 Ir
750 Yonge St.
 Telefonas WALnut 1-8971

Pranešimai

Winnipeg, Man.

Susirinkimas

Sūnų ir Dukterų Draugijos 7 kuopos narių mėnesinis susirinkimas įvyks birželio 14 d., tai yra pirmadienį, 8 val. vak., Lietuvių svetainėje, 240 Manitoba Ave.

Prašome visus narius atkreipti dėmesį, kad vasaros metu, per tris mėnesius, kuopos susirinkimai įvyks pirmadieniais, tai yra, kas antros pirmadienis po pirmo.

Kuopos Sekretorius

Windsor, Ont.

Susirinkimas

S.D.P.D. 10 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks sekmadienį, birželio 13 dieną, 1 val. p.p.

Prašome visus draugijos narius atsilankyti į susirinkimą, nes turime svarbų reikalą apdiskusuoti.

Valdyba

FRANK VASS, B.A

Advokatas - Notaras
Suite 403 - 155 Spadina
Toronto
Ofiso Tel. KL 4989
Rezidenc. MIDway 9352

Belsize Tailors

Lietuvio Siuvėjo J. Račio
Vyriškų ir Moteriškų Rūbų Siuvykla
Taipgi atliekame ir Rūbų Taisymo Darbą
Reikalui esant prašome kreiptis:

2011 Yonge St. - Toronto - HU. 9-9526

Verners Delicatessen

Didelis pasirinkimas visokių kanadiškų ir iš Europos importuotų maisto produktų

637 St. Clair Ave. W. Toronto

Frank Bochulis

Lietuvis Laikrodininkas
Taisau ir naujus parduodu laikrodžius, žiedus ir t.t.
Darbas ir Prekės Garantuota
Atdara kasdien nuo 9 v. ryto iki 7 v. vakaro
272½ Queen St. W. Toronto

Lietuvių Visuomenė Susitaukė Dar Vieno Profesionalo

TORONTO. — Pereito mėnesio pabaigoje užbaigė Toronto universitetą ir gavo dantisto diplomą Ivan Hrabowsky, L. Karveliūtės vyras. Taigi, dabar jis jau Dr. Ivan Hrabowsky. Kadangi jo žmona yra lietuvaitė, tai mes galime prisiskaityti jį prie lietuvių.

Jis, tačiau, nebus Toronte. Kiek teko patirti, tai jis persikelia į St. Catherines, Ont., kur atsidaro ofisą, kaip čia yra sakoma, ir pradės dantisto darbą. Jo ofisas bus: 2 South Drive, St. Catherines Ontario. Telefonas: MU. 2-4500.

Nuo savęs linkiu jam geriausio pasisekimo dantisto darbe ir laimingo gyvenimo su mūsų tautiete.

Koresp.

LAISVOJO PASAULIO ŽODŽIAI IR DARBAI

(Atkelta nuo 7 pusl.)
kapitalo palaikytojai. Jie gali elgtis su unijomis, kaip jie nori, nepaisant narių noro, vistiek bus jos laisvos, jei jų vadovai stovi už liberalus ar konservatus. Kai tik nariai pasirenka tuos, kurie stovi opozicijoje kapitalistams, išsyki jos netenka laisvės.

Taip tai atrodo žodžiai ir darbai gyvenime.

Kas blogiausia, kad didžiūma žmonių to nesupranta, duodasi išnaudotojų įtakai ir labai dažnai eina prieš savo klasės interesus.

Kodėl Ji Taip Biauriai Meluoja

TORONTO. — Skaitau Nepriklausomoje Lietuvoje: "Jau ir 'Liaudies Balsas' pripažįsta, kad Kuršių Neringoje 'sudegė žymi dalis miško, išnyko čia briedžiai ir kiti gyvūnai...' Tai tau ir atstatymas 'vyksta, kaip ant mielių...' "

"Yra tiesa: kur tiktai pasisuka sovietai, ten viska nainkinama ir marinama."

Perskaitęs tą "žinutę" Nepriklausomoje Lietuvoje, pradėjau ieškoti Liaudies Balse, kaip tenai buvo parašyta apie tą Kuršių Neringą. Ir štai ką suradau:

"Karo metu Kuršių Neringa labai nukentėjo. Sudegė žymi dalis miško, išnyko čia briedžiai ir kiti gyvūnai. Lietuvos TSR Mokslų akademijos Miškų ūkio instituto moksliniai darbuotojai jau nuo 1951 metų tyrinėja Kuršių Neringos apželdymo ir kopų sustiprinimo galimybes.

"Vien šį pavasarį per balandžio mėnesį 75 ha ploto apšodinta jaunais medžių daigais..."

Toliau rašoma:
"Šį pavasarį užsėta tūkstančiai kvadratinų metrų daigynų spygliuočių medžių sėklomis.

"Miškų ūkio institutas mokslinį - tiriamąjį darbą atlieka taip pat Palangoje ir kitose Baltijos pajūrio vietovėse."

Dabar bus aišku, kaip Nepriklausoma Lietuva bando sudarkyti, apversti kojomis aukštyn viską. Nejaugi Kardelis nepastebėjo pirmų žodžių, kur sakoma: "Karo metu..."

J. LUNSKY

AKIŲ SPECIALISTAS

Egzaminuoja akis, ištiria akių nervus, nuo kurių paėina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pritaiko akinius.

470 College W., Toronto
Telefonas: RA. 3924

M. W. Kellermann

ADVOKATAS
6 Adelaide St. East
Ofiso telef. EM. 6-9591
Rezidenc. — MO. 1232
Toronto

Dėmesio!

Dėmesio!

TORONTIEČIŲ RUOŠIAMAS

LIAUDIES BALSŲ METINIS

PIKNIKAS

įvyks

Sekmadienį, Birželio (June) 27 d.

LENKŲ PIKNIKŲ VIETOJE

Prie Scarlet Kelio

Visus Pietinės Ontarijos lietuvius prašome ruoštis ir dalyvauti šiame piknike.

LLD 162 Kuopos Išrinktas

Pikniko Komitetas

Suruošėm Parengimą Ir Parėmėm L. Balsa

BROCKTON, Mass. — Tri- no, kurio dalį, \$20.00, pa- jų kolonijų lietuvių ruoštas skyrėme Liaudies Balso pa- parengimas įvyko gegužės ramai.

22 d., Norwoode, Mass.

Parengimas visais atžvilgiais pavyko gerai. Jo pro- gramą pildė meno mėgėjai bei Aido ir Sietyno chorai iš Brooklyno, N. Y., ir Newark, N. J. Vadovybėje Mildred Stensler suvaidino operetę "Pepita".

Nuo parengimo atliko pel-

Blogi popieriai, kada laik- raščiui reikia griebtis tokių priemonių dėl savo propa- gandos prieš savo gimtąją šalį, kuri pasirinko naują kelią.

Torontietis

Geo. Shimaitis

Advokatas - Notaras

WILLIAM PALAMAR

Hamilton Trust Bldg., Suite 109
57 QUEEN ST. W. TORONTO
Office EM. 8-8584 - Telefonas - Res. EM. 6-1743

Visokių Pieno Produktų Krautuvė

Modern Dairy

847 COLLEGE ST. — TORONTO
Telef.: LO. 1429

Taipgi didelis pasirinkimas visokių sausainių, maisto produktų.

Savininkai: A. A. Kukta